

33527

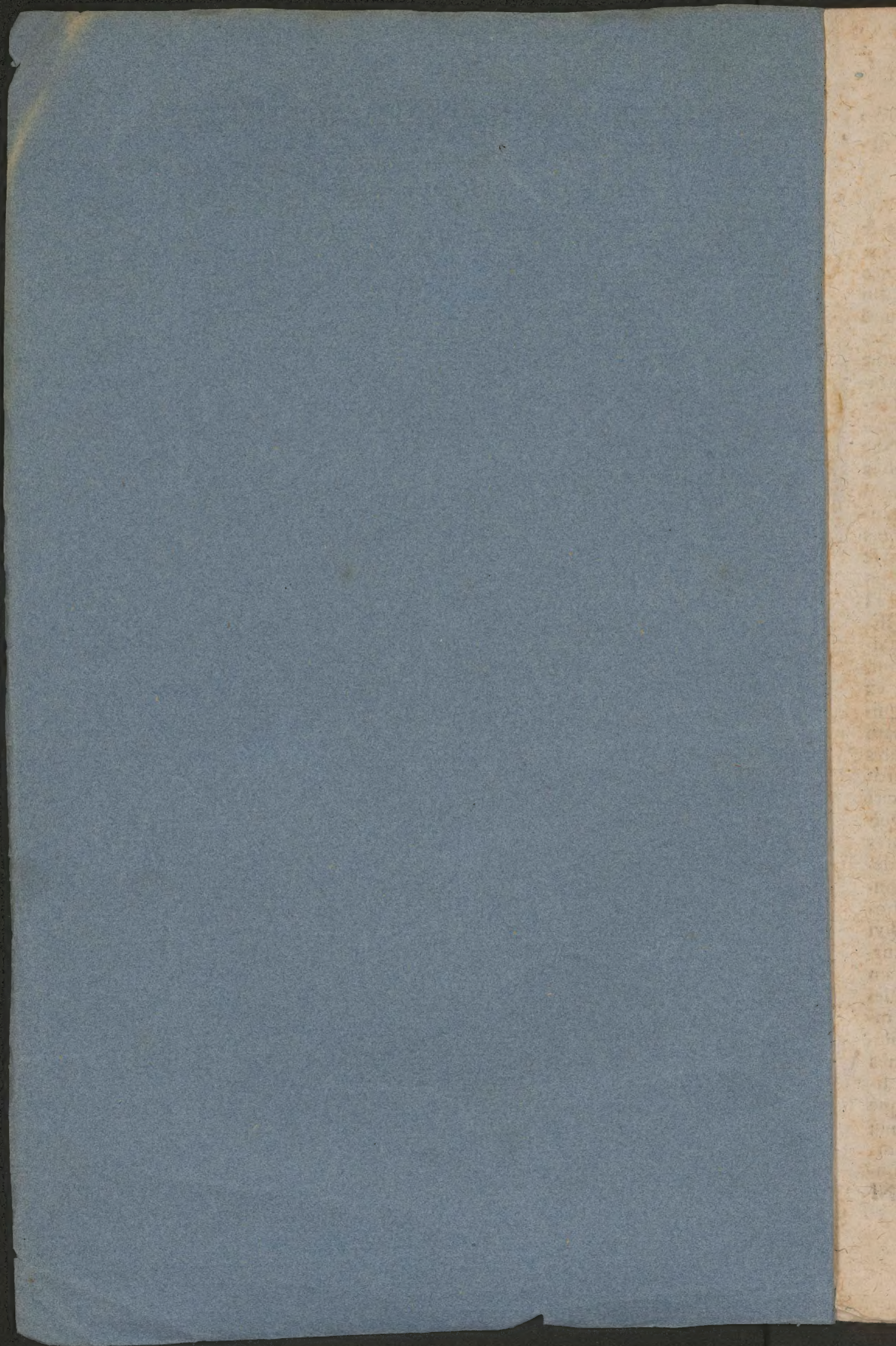
Mag. St. Dr.

P

1785.

poliensis

Academiam Leopoliensem nuper institutam Leopo-
nullis Regni iuribus aduocari.

ACADEMIAM

nuper institutam Leopoli
Nullis Regni Legibus adversari,
Legitimae Auctoritatis permisso probatur.

Opusculum ex Polonica lingua in Latinam conversum.

Ibidem Anno Dni MDCCCLX.

Contra hanc Academiam subscribente Rege,
probante Summo Pontifice, nuper institutam
Cracovienses & Zamoscenses Academici. VV. Clar:
plurima toto Regno sparserunt Scripta.

Multa obiecere. Rei tamen cardo in eo ver-
titur, num nova haec Academia vetustiorum illa-
rum (Cracoviensis, inquam, & Zamoscensis) Aca-
demiarum Juribus, nec non Regni Legibus re-
pugnet. Minime repugnare, ita hoc scripto osten-
ditur, ut maxima quum brevitatis, tum inclytarum
illarum Academicarum honoris, ratio habeatur.

P A R S I.

Leopoliensem Academiam legitima
auctoritate institutam esse, ipsismet
auctoritatibus producendis probatur.

Auctoritas Regia

AUGUSTUS III.

DEI Gratia Rex Poloniae M. Dux Litvaniae Rus-
siae

(cf p)

J. J.

L

siae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vol-
hyniae, Podoliae Podlachiae, Smolensciae, Severiae,
Czerniechoviaeque, nec non hereditarius Dux Sa-
xoniae & Princeps Elector.

^{33.522. III.}
Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis & singulis, exhibitum nobis esse Privilegium Serenissimi Divae memoriae JOANNIS CASIMIRI Regis Poloniae Antecessoris nostri, Erectionis Collegii Leopoliensis Societatis JESU in Titulum Universitatis seu Academiae de dataeius Cracoviae die vigesima mensis Januarii, Anno Domini Millesimo sexcentesimo sexagesimo primo emanatum, manu Eiusdem Serenissimi Regis JOANNIS CASIMIRI subscriptum, ac Sigillo majoris Cancellariae Regni munitum, actisq; metricis Regni ingrossatum, inde vero authenticè extractum, cujus tenor sequitur, estq; talis. AUGUSTUS III. DEI Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae Volhyniae Podoliae, Podlachiae, Smolensciae, Livoniae, Severiae & Czerniechov & Nec non Haereditarius Dux Saxoniae, & Princeps Elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest universis, & singulis reperiri in actis metrices Regni oblatam Privilegii infra scripti tenoris sequentis JOANNES CASIMIRUS &c. significamus &c. Quomodo coram actis Metricae Regni, Cancellariae majoris comparens personaliter Rndus Pater Andreas Sikorski Societatis JESU Presbyter, Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris Domini Nicolai in Prazmow Prazmowski Episcopi Luceorien: & Brestensis, Supremi Regni Cancellarii Theologus, obtulit ad actis praesentibus inferendum privilegium Collegio Religiosorum Patrum Soc: JESU Leopoliens: super noviter erigendam ibidem Academiam à Nobis nuper benignè concessum; manu Nostra subscriptum, & sigillo Regni majoris communitum, sanum, saluum, & illa sum omniq; suspicionis nota carens, petens suscipi, & sibi ex iisdem actis descriptum authenticè extradi. Cujus quidem Privilegii tenor sequitur, estq; talis. JOANNES CASIMIRUS DEI Gratia Rex &c: ad perpetuam rei memoriam & notitiam posteritatis significamus, Regnorum, Regumq; felicitas tantum sapientiae debet quantum initiis ac incrementis assurrexit. Nihil enim prospere, nihil providere vel inhoare vel producere Principibus populisq; licet. Fulciri quin etiam ac firmari status Imperiorum citra Consilii robora non possunt. Quò magis æquum est magistras eruditionis literas, omnisq; politionis doctrinae Parentes simul, ac nutrices ab iis foveri quicunq; rerum gubernaculis admoti publica moderantur. Hinc illud veteris ævi, totiusq; adeo cultae antiquitatis, ac Divinarum humanarumque scientiarum propagatione studium illae in promovendis artibus honestis ac liberalibus curae nec perleves, nec pervulgares. Profectò ne quidem Divi Praedecessores nostri Duces & Reges Poloniae, tot inter cruenta bellorum, & turbida, mansuetas tranquillaeq; illaefas neglexere. Idem ipse erga Togatam & Sagatam Palladem amor, Genius in arenas idem, ac Palestras. Admissaq; sub ipsum fidei Catholicae Regii diadematis auspiciu minervae noctua nido Lechicae Aquilae insedit, dum Gnesnense Gymnasium avida sciendi Principum Procerum simplicitas, superius jam inde scepro, Throno, lustris erexit. Tum dein profusa saeculis aliquot commoda, fructusq; uberes, quò pretium gravius, eò ardentius melioris literaturae desiderium pluribus iniecerunt. Cui Serenissimus Antecessor Abavusque Noster Divus VLADISLAUS JAGELLO largè restringendo: venam fontemq; aperuit. Cum Almam Academiam Cracoviensem omnimodis redundantem disciplinis, non exili operae ac impensae lucrò Poloniae praestituit Juventuti. Aemulata gloriam successorum in sapientiam benignitas Divi praesertim STEPHANI Regis,

3

Regis, qui tot Collegia Religiosis Patribus Societatis JESU instituit, dotavitque, Desideratissimus item Genitor noster Divus SIGISMUNDUS. Vilnensem Academiam insignibus prærogativis ac privilegiis decoravit, & Cracoviense iisdem PP. Societatis JESU Collegium a primis excitavit fundamentis. Cum verò plurimum intersit, ut in Roxolanis quoque Provinciis & in Regionibus solidæ veritatis virtutisque profissioni debitus adituatur honor; faciles ac libentes in animum induximus, ut Collegio Leopoliensi Societatis JESU Academicæ dignitatis accessio nobis annuentibus fiat, titulusque Universitatis deferatur. Damus igitur potestatem in eodem Leopoliensi Societatis JESU Collegio, generale studium in omni licita facultate constituendi, Theologiæ nimirum tam scholasticæ, quam moralis, Philosophiæ, Matheseos, juris utriusque medicinæ, liberaliumque artium & disciplinarum, ac scientiarum omnino omnium, quascunque prædicti Patres Societatis JESU tractandas ibidem per se vel per alios censuerint, pro ipsorum arbitrio ac instituto, consuetoque Academicarum & Universitatum more & praxi. Atque id sub nomine Universitatis Academicæ statuimus; perpetuis deinceps temporibus duraturum. Quæ quidem Academia & Universitas, volumus, ut iis, talibusque juribus, Privilegiis, libertatibus, prærogativis, immunitatibus, titulis, insignibus, muneribus, officiisque & quomodolibet denotandis favoribus, beneficiis, indulgentiis, gaudeat & fruatur nunc, & in ævum, quibus & qualibus gaudent, ac fruuntur Cracoviensis Vilnensisque Academicæ ac Universitates nostræ, nec minus, quam si quaque hic sigillatim concessa & expressa forent, pro concessis & expressis habenda declaramus, Academicos potissimum gradus, Laureas, Magisteria, Licentiaque & Doctoratus, ac cæteras Universitatibus, usitatas promotiones, & solemnitates, quis quot & quomodo peragi moris est, constituimus atque ut valide liciteque in ea ipsa Leopoliensi Societatis JESU Universitate peragantur, & celebrentur, permittimus, ac indulgemus. Regimen porro Universitatis directioque omnis penes Religiosos PP. Societatis JESU integra semper erit; ut pote quorum insignis dexteritas & sedulitas in scholasticis institutionibus orbe toto, atque hoc etiam Regno probatur, & quibus ratio formandæ ad pietatem ac eruditionem Juventutis probe perspecta, penitusque recognita est. Eo tamen sæpe memorati Patres minimè prohibentur, quominus honorem, munus, aut præminentiam ex Academicis al quam ad alios liberè sponteque valeant deferre. Promittimus denique pro nobis Serenissimi que Successoribus Nostris Nos dictam universitatem Leopoliitanam in his omnibus, quæ ad integritatem illius spectant, in valore vigoreque ac nitore suo conservaturos, & propugnatos. Quod ipsum etiam Serenissimi Successores Nostri sunt perpetuo præstituri. Ut autem res hæc vim, ac robur majus habeat, Regiam manum Nostram apponimus, ac erectionem hanc Academicæ & Universitatis subscribimus, Sigilloque Regni Diploma seu Privilegium istud muniri mandavimus. Dat. est Cracoviæ die vigesima mensis Januarii Annò Domini, Millesimò Sexcentisimò Sexagesimò Primò, Regnorum Nostrorum Poloniæ & Sveciæ XIII. Annò, JOANNES CASIMIRUS Rex (Locus Sigilli Majoris Cancellariæ Regni) Stephanus. Hankiewicz S. R. M. Quod quidem Privilegium actis præsentibus inseri & ex iisdem in authentica forma extradi permisimus. In cujus &c. Actum Czesochoviæ, Sabathò post Festum Purificationis Beatæ Mariæ Virginis proximò Die scilicet quinta Februarii Annò Domini Millesimò Sexcentisimò Sexagesimò Primò, Relatio Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris Domini Nicolai Prazmowski Supremi Regni Cancellarii. Quam ejusmodi oblatam Privilegii supra scripti prout in actis metrices Regni continetur, Nos ex iisdem actis fideliter de verbo ad verbum describi & Parti postulanti, authenticè extradi permisimus. In quorum fidem Sigillum Regni est appressum. Datum Varsoviæ Feriâ quartâ post Dominicam Misericordiæ proxima Die, scilicet vigesima septima mensis Aprilis Anno Domini Millesimo Septingentesimo Quinquagesimo septimo, Regni vero nostri Annò vigesimo quarto, Locus Sigilli Regni. Michael Wodzicki Procan-

cellarius Regni. Relatio Illustrissimi Excelentissimi & Reverendissimi Domini Michaelis Comitis de Granow, Wodzicki Decani Cathedralis Cracovien: Abbatis Commendatarii Czerven: & Claræ Tumbæ Mogilnensis, Procancellarii Regni. Joannes Slomiński M. Rni Præfectus Sacræ Regiæ Majestatis Secretarius. Supplicatum itaq; Nobis est, Nomine & pro parte memoratæ Universitatis Leopoliensis Societatis JESU per certos Consiliarios Nostros lateri Nostro assidentes, quatenus ipsis præinsertum Privilegium omniq; in eo contenta confirmare approbareq; dignemur. Nos itaq; AUGUSTUS III. Rex hujusmodi supplicationi uti justæ benignè annuentes, insistendo decreto judiciorum nostrorū postcurialium Regni, feriâ tertiâ post Dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima die scilicet vigesima prima Mensis Februarii, Anno currente Millesimo septingentesimo quinquagesimo octavo, ex controversiis prolato, agnitæ nimirum ex vi præinserti Privilegii coæquationis jurium, & Privilegiorum memoratæ Universitatis Leopoliensis Societatis JESU cum Academia & Universitate Cracoviensi, idem Privilegium supra insertum confirmandum & approbandum esse duximus, ita videlicet, ut eadem Academia seu Universitas Leopoliensis Societatis JESU, iisdem juribus & Privilegiis omnibus gaudeat, quibus juribus & Privilegiis sive per constitutionem Anni millesimi sexcentissimi trigesimali quinti, sive alio tempore sibi concessis Academia Cracovien: gaudet, confirmamus, approbamus, & ratificamus, præsen: literis Nostris perpetuo & in ævum duraturis. In cujus rei fidem præsentem manu Nostra subscriptas, Sigillò Regni communiri jussimus. Datum Varsoviæ Die XIX. Mensis Aprilis Anno Domini 1758. Regni vero Nostri XXV. Anno.

AUGUSTUS REX

(L.S.)

Auctoritas Pontificia

B U L L A

SS. D. N. CLEMENTIS XIII.

In Nomine Domini Amen.

CUNCTIS ubiq; pateat. & evidenter sit notum, quod Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi Millesimò septingentesimò quinquagesimò nonò, Pontificatùs autem Sanctissimi in Christo Patris & Domini Nostri, Domini CLEMENTIS XIII. Divinâ Providentiâ Papæ Anno primò, Ego Officialis infra scriptus vidi, & legi quasdam Literas Apostolicas sub plumbo more Romanæ Curiae expeditas tenoris sequentis, videlicet: CLEMENS Episcopus Servus Servorum DEI, ad perpetuam rei memoriam. In supereminenti Ecclesiæ folio nullis licet nostris meritis sed inscrutabili tantum Divinæ Bonitatis consiliò constituti, sollicitas animi nostri cogitationes in id omne intendimus, quod populorum utilitati, animarumque saluti, ac Reipublicæ Christianæ incolumitati noscimus profuturum. Qua propter cum literarum & scientiarum studiis Juvenilis ætas ad veritatem agnoscendam, justitiam colendam, pietatemque sequendam informetur, indeque solertes Dominicæ Vineæ Operarii, egregique Catholicæ veritatis & Ecclesiasticæ disciplinæ Assertores ac vindices instituantur, id circo libenti animo Apostolicæ Auctoritatis Nostræ præsidium & favorem impendimus, ut huiusmodi

5

modi studia ubilibet quantum patitur rerum & locorum conditio excitentur, ac magis magisque urgeantur. Sanè pro parte dilecti Filii moderni Rectoris Collegii Studiorum Societatis JESU Civitatis Leopoldensis nobis nuper exhibita petitio continebat: quod quamvis Collegium prædictum ob assiduum Professorum dictæ Societatis laborem juxta laudabile ipsius Societatis institutum, & non vulgarem eorundem in edocendis bonis artibus & scientiis peritiam à Juvenibus illarum partium plurimum frequentetur, ac etiam Charissimus in Christo Filius Noster AUGUSTUS Poloniæ Rex Illustris, concessionem & privilegia alias per clare memoriæ JOANNEM CASIMIRUM, dum viveret dicti Regni Regem eidem Collegio elargita, confirmando, & adprobando Collegium ipsum Regia sua auctoritate Universitatis titulo & privilegiis omnibus, quibus Universitas Studiorum, seu Academia Cracoviensis simili Regia concessione gaudet ornaverit, & gaudere voluerit, nihilominus si idem Collegium Apostolica auctoritate in publicam & generalem Studiorum Universitatem erigeretur, eique omnia & singula prædictæ Cracoviensi & aliis, præsertim Regni Poloniæ Universitatibus Studiorum generalium concessa privilegia, ut infra tribuerentur, & concederentur, novum ipsi juventuti ac Nobilibus Polonis adderetur ad bonas artes excolendas & studia prosequenda incitamentum. Pro qua quidem erectione & concessione Apostolica, Indulto nostro perficienda Idem AUGUSTUS Rex datus ad Nos Literis gravissimum Regiæ suæ petitionis momentum adjecit. Quare pro parte dicti Rectoris Nobis fuit humiliter supplicatum, ut dicti Collegii decori & ampliori celebritati consulere, nec non Juventuti illarum partium, ut post sedulam operam studiis ipsis præstitam, debitas prærogativas & præmia ad DEI gloriam & Catholicæ puræque Fidei qua imbuti fuerint, propagationem & decus, assequi valeant, de Apostolica benignitate providere dignaremur. Nos igitur latis perspectum habentes prædictæ Societatis Alumnos ex proprii instituti lege in id potissimum Studiosos labores suos dirigere, ut, cum scientiarum doctrina solidam pietatem Discipulorum animis inferant ac omnium utilium disciplinarum studia simulque Catholicæ Religionis prospera augmenta quantum in nobis est promovere cupientes, dictumque modernum Rectorem à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pænis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati dictum Collegium Societatis JESU in prædicta Leopoliensi Civitate jam erectum & institutum, Regiisque privilegiis, ut præfertur donatum, ubi Scholæ nunc habentur, seu forsan in posterum ampliori forma constituentur in publicam studii generalis Universitatem, in qua dictæ Societatis Alumni & Professores Grammaticam, Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam Scholasticam & Moralem, ac etiam Dogmaticam & Positivam, Sacrosque Canones ipsumque Jus Canonium: nec non, per Lectores tamen sæculares, etiam Jus civile, aliarumque scientiarum studia profiteantur, & Juvenes, quoscunque doceant, Apostolica auctoritate, ipsarum tenore præsentium sine tamen alicujus præjudicio, in perpetuum erigimus & instituimus; ipsumque Collegium sic in publicam Universitatem erectum & institutum Curæ, Regimini, ac administrationi dictæ Societatis illiusque Præpositi Generalis pro tempore existentis, & pro eo Rectoris ab ipso deputand, eadem auctoritate etiam perpetuo supponimus, & submittimus. Ac eidem Universitati sic erectæ & institutæ, illiusque moderno & pro tempore existenti Rectori, nec non Lectoribus, Magistris, Scholasticis, aliisque Personis pro ejus Regimine & administratione pro tempore deputandis quibuscumque, ut omnibus & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis; honoribus, & præ eminentiis prædictæ Cracoviensi aliisque similibus publicis studiorum generalium Universitatibus, illarumque pro tempore existentibus Rectoribus Magistris, Lectoribus, Doctoribus, Præceptoribus, Scholasticis, Professoribus, Bidellis,

Nunciis, Officialibus, Ministris, & aliis Personis in genere vel in specie quomodolibet concessis, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter in omnibus & per omnia uti, potiri, & gaudere; ac insuper prædicto moderno & pro tempore existenti Rectori Universitatis ut præfertur erectæ hujusmodi per dilectum Filium modernum & pro tempore existentem Præpositum Generalem dictæ Societatis pro tempore deputando, ut quoscunq; ad illam accedentes, ac per debitum tempus ibidem studentes si scientia & moribus idoneos esse repererit in omnibus facultatibus, quæ in dicta Universitate, ut præfertur; docentur & leguntur ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiaturæ, Laureæ, ac Doctoratus, nec non Magisterii, & quoscunq; alios solitos gradus, servata tamen in omnibus Decretorum Viennensis & Tridentini Conciliorum juxta alias laudabiles quarumlibet publicarum Universitatum consuetudines promovere, illisq; sic promotis, ut post promotionem hujusmodi solita insignia deferre, & gestare, & facultates, ad quas promoti fuerint docere & legere, ac interpretari in iisq; disputare, nec non quoscunq; actus gradui; seu gradibus pereos receptis convenientes, ac alias omnibus & singulis privilegiis gratiis, favoribus, prærogativis & indultis, quibus alii in cæteris Universitatibus juxta illarum ritus & mores ad gradus ipsos promoti de jure vel consuetudine, aut alias utuntur, potuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt & poterunt, quomodolibet in futurum æquè principaliter uti potiri & gaudere liberè & licitè possint, & valeant, etiam ac respectivè debeant & teneantur, eadem auctoritate, harum quoq; serie concedimus & indulgemus. Propterea eidem moderno & pro tempore existenti Præposito Generali ut pro felici ac prospero ipsius Universitatis ut præfertur erectæ regimine & gubernio, ac magis apta methodo, & norma Literas, & scientias ibidem docendi, statuendisq; Religiosis ac piis exercitiis, quæ per ipsius Universitatis Alumnos & Studentes frequentari debeant, per se vel alium, seu alios quæcunq; statuta & ordinationes, licita tamen & honesta ac Sacris Canonibus, & prædicti Concilii Tridentini Decretis ac Constitutionibus Apostolicis minimè contraria edere, & promulgare, ac edita & promulgata pro rerum tempore & opportunitate mutare, corrigere, & reformare, seu illa cassare, vel abrogare, aliaq; de novo condere, edere, & publicare, & pro illorum observatione adversus contravenientes pœnas condignas statuere & statutas pro merito irrogare, nec non dictæ Universitatis, ut præfertur erectæ Lectores, Magistros, Scholasticos, Promotores, Bidellos, aliosq; Ministros & Officiales eligere, & nominare, ac electos & nominatos amovere liberè & licitè pro sui arbitrio possit, & valeat, plenam & liberam facultatem eadem auctoritate per præsentem tribuimus & impertimur. Præterea quibuscunq; aliarum Universitatum & Scholarum Moderatoribus & Præsidentibus, Regentibus, Lectoribus, Ministris, & quibuscunq; aliis, etiam Superioribus Personis, ac Locis quoq; Ordinatione Universitatis ut præfertur erectæ Rectorem, Lectores, Magistros, Scholasticos, Ministros, & Personas, nec non Studentes, quovis prætextu per se, vel alium seu alios super libero Jurium ipsius Universitatis, ut præfertur erectæ, ac privilegiorum ei etiam, ut præfertur concessorum usu, & exercitio impedire, inquietare, vel molestare quoquo modo audeant, seu præsumant, interdiciamus, & inhibemus. Decernentes easdem præsentem & in eis contenta quæcunq;, semper firmas, validas & efficaces existere, suosq; plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunq; spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis inviolabiliter observari. Sic quem in præmissis per quoscunq; Judices ordinarios & delegatos causarum etiam Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæq; Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere irritum quoq; & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & ordina-

tionibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro planè & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice duntaxat harum quoque seriè specialiter & expresse derogamus, & derogatum esse volumus contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc, nostrarum, absolutionis, erectionis, institutionis, concessionis, indulti, facultatum, attributionis, & impertitionis, interdicti, inhibitionis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, Ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem. Annò Incarnationis Dominicæ Millefimò Septingentesimò Quinquagesimò Nono Septimo Calendas Aprilis. Pontificatus Nostri Annò Primo, Loco † Plumbi. Super quibus Ego Notarius Apostolicus infra scriptus præsens Transumptum confeci, & signavi præsentibus D. D. Francisco Blasi & Carolo Colelli Testibus.

Concordat: cum Originali. F. Riganti Officialis Coad:

L. Subdatarius

Ita est Philipus Pinelli

Notarius Apostolicus.

(L.S.)

Supra scriptam Copiam ex Authentico instrumento Romano Bullæ Pontificiæ pro erigenda Universitate Leopoliensî: favore RR. & Adm Rndorum Patrum Soc: JESU Collegii Leopoliensî, emanatæ, de verbo ad verbum depromptam, confrontatam, & Collationatam, concordare attestor. In cujus rei fidem, præsentem subscripsi, & Sigillò Illustrissimi & Reverendissimi Domini Stephani de Mikulicze Mikulski Juris utriusq; Doctoris, Canonici Cathedralis, Sede vacante Archi-Episcopatus Leopoliensî, Administratoris Gnlis Custodis Stanislaopoliensî, communivi. Leopoli die Septima Mensis Xbris Annò Dni 1759.

(L.S.)

*Adalbertus Mirkiewicz Cancus,
Pénitrius, Aptlicus, & Consistorii
Gnlis Leopoliens: Nrius.*

S T E P H A N U S

De Mikulicze

M I K U L S K I

Juris Utriusque Doctor, Canonicus
Cathedralis, ac Sede vacante Archi-
Episcopatus Leopoliensis Administra-
tor Generalis, Custos Stanislao poliensis.

Universis & singulis, quorum interest: aut quomo-
dolibet interesse poterit, notum facimus, ac Fi-
de publica testamur, in præsentis transumpti
cum sua Originali Bulla [quam vidimus legimusque]
confrontatione, legalisatione, & subscriptione, veram
esse Manum, Apostolici & Consistorii Nostri Leo-
poliensis Notarii. In quorum fidem &c. Datum Leo-
poli Die Septima Mensis Decembris, Annô Domini
Millesimô Septingentesimô Quinquagesimô Nonô.

Stephanus MIKULSKI
Can: Cathrlis A. G. L.

P A R S II.

Academiam Leopoliensem nihil dignitati, nihil Juribus & ornamentis inclytarum Cracoviensis & Zamoscensis officere, nihil Regni legibus repugnare ostenditur.

§. I. mus.

Cracoviensis & Zamoscensis Academiae Dignitatem esse salvam.

CRacoviensis Academiae amplitudo & dignitas his, nisi fallor, continetur rebus. Viris primum tota Polonia atque adeo Europa clarissimis, potestate dein creandi Doctores, aliosque ejusmodi Academicarum Magistratus, praefereudique publice ornamenta quaedam ac insignia; adextremum ipsamet suae vetustate originis. Quo quidem postremo nomine merito eadem Cracoviensis Academia appellari possit, primum in Polonia eruditionis fons, & probata docendi norma: ex quo praesertim Gnesna nec Regni nec Literarum, ut olim aevo D. Stanislai erat, iam sedes est. Atqui hoc decus Cracoviensi Academiae manet etiamnum integrum.

Ut enim olim a primo suo exortu erat (quod VLADISLAI JAGIELLONIS vorum ac verbum fuit) *scientiarum praevalentium Margarita viros producens maturitate consilii conspicuos, & virtutum ornatibus redimitos & variae facultatis doctrinis eruditos*: quos inter religiose colimus BB. Joannem Cantium, Joannem Bonner, Simonem de Lipnica; ut item est conspicua doctissimo juxta atque Sanctissimo Hosio Varmiensi Pontifice illo Clarissimo Purpuratorum Patrum lumine, illoque viro qui tam praeclaram Christianae Reip: in Tridentino Concilio navavit operam; ut rursus Eadem celebratur Petro Skarga suo quondam alumno, qui Polonicus aevi sui Chrysostomus cum Sacrae qua praecipue pollebat eloquentiae nomine, tum eximiae inprimis Sanctitatis promerito ab Hyacyntho Liberio J. U. D. appellatus fuit; ut denique hac etiam tempestate quum Cracoviensis, tum Zamoscensis quoque Academia eximiis gloriatur Doctoribus non virtute modo ac eruditione sed & ortu ac sanguine, ac Pontificia Dignitate JLLUSTRISSIMIS; quominus deinceps ita quoque gloriatur; per Leopoliensem quidem recens apertam Academiam non stabit.

Ut usque adhuc eadem illa utraque Academia gaudebat jure Doctores creandi, aliosque literarum honores conferendi; utendi praeterea insignibus Academicorum propriis, ita utrique post conditam quoque Leopoliensem Academiam hoc idem ius factum tectumque stabit.

Stabit Venerabilis ambarum vetustas, inprimis vero Cracoviensis Academia principem semper in Polonia obtinebit locum. At vero Leopoliensis ista gloriae sibi ducet, in illius intueri exempla, venerari dignitatem ac vetustatem, gratiam ac amicitiam conciliare officiis.

Liquet igitur Leopoliensem Academiam nihil de dignitate quum Cracoviensis, tum Zamoscensis Academiae deterere.

C

§. II. dus

§. II. Idus.

Eandem Leopoliensem Academiam nihil Regiis
Academiae Cracoviensis & Zamoscensis Juribus de-
rogare. ac primum Academiae Cracoviensis jus
consideratur

CASIMIRUS Magnus (a) Anno 1391 Summo Pontifice Urbano approban-
te, Casimiriae (quae Cracoviensis urbis est portio) sumptu regio ean-
dem Academiam coepit, nec tamen coepta morte impeditus perfecit,
Vladislaus igitur Jagiello rem denuo aggressus eandem Academiam
cum condidisset Cracoviae, hoc illam edicto communivit, atque ornavit.

*Vladislaus Rex Poloniae &c: Signifi-
camus quod cum supernae dispensatio-
nis (b) provisione, de gentilitatis errori-
bus ac tenebris ad lucem & sui nominis
agnitionem eduxit misericorditer: & tan-
dem ad Regale dignitatis fastigium e-
xaltavit: ad hoc curam nostram diligen-
tiae praestantius extendimus, ut quos olim
in erroris vetusta caligine constituti soci-
os tenebrarum habuimus, signanter Indi-
genas Terrae nostrae Lithvaniae, per as-
suefactionem & exercitium piorum ope-
rum, sine quibus ipsa fides vacua fore no-
scitur, eo magis in filios lucis converta-
mus: id tamen horum ope pariter & o-
pera, quorum animos in fundamentis
scripturarum peritos esse noscimus, & ar-
tibus virtuosos Reipub, stabilitas semper
salubribus proficit incrementis. Videmus
equidem, & certo certius experimur,
qualiter Parisia per convocationem &
congregationem peritorum & prudentum
Franciam irradiat: Patavium cum Bono-
nia totam Italiam clarificant: Praga Bohe-
miā illuminat: Almanniam Uxonia illustrat:
profecto ad hoc summi dispositione praesidii
plurimarum gentium & diversarum re-
gionum obtinuimus Principatum, & Re-
gni Poloniae praedicti recepimus Diadema,
ut ipsum Regnum doctarum personarum
studiis illustremus: Quorum doctrinis i-
gnorantiae cecitate sublata de medio, Re-
gnum ipsum in tempore nostri regiminis
felicis, ceteris regionibus possumus coe-
quare: non dubitantes id ipsum Regni*

*Si hoc edicto omnes coeterae in Po-
loniae Regno Academiae veteran-
tur tollerenturve, quonam pacto
Zamoscensis, quo Vilnensis Acade-
mia, isti, Regio in Cracoviensem Aca-
demia beneficio, isti, inquam eidem
edicto tam aperte repugnans ac de-
rogans tolerari in Regno potuisset?
cur non illarum initius appellanda
Rep. est itum obviam? cur Acade-
mia Cracoviensis non retulit ad Re-
gni ordines Academiarum ejusmodi
multiplicationem tam de Regni ejus-
dem legibus, quam de suis Acade-
micis derogare iuribus? cur non tan-
to ardore obstitit ne conderentur il-
lae, quanto iam obstat hodie, ne in-
stituatur ista? nempe tum vidit Resp.
hoc JAGIELLONIS edicto nihil
contineri ejusmodi, quo novarum in
posterum Academiarum institutio
prohiberetur. Quare tum Zamoscen-
sem, tum Vilnensem Zamoscensi
paulo antiquiorem ultro ac lubens
approbavit. Est vero, est cur in
spem veniamus, fore, ut ea ipsa be-
gnissima juxta ac Sapientissima Resp.
id ipsum aliquando judicet; atque de-
claret etiam de Leopoliensis istius
Academiae causa. Certe id faciendi
nec auctoritas illi deest, neque pro-
ximio in Societatem JESU studio
voluntas videtur defutura. Id quod
eadem minima Societas, quum ab
universis Regni Ordinibus expo-
noster*

(a) Biłski L. 2. & 3. (b) Przytuński L. 1. c. 4. ar. 14. lege 1.

noſtri ſubditis ſalubriter: profuturam, in Civitate noſtra Cracoviensi in qua ſtudium vigeat generale, in qualibet licita facultate, utpote in THEOLOGICA, Juris Canonici, Phyſicæ, Legum, & artium liberalium facultatibus, nominandum, eligendum, conſtituendum, ponendum; ordinandum, & erigendum dignum duximus: & tenore præſentium facimus, & inſtituimus, temporibus perpetuis duraturum. Siq; ibi ſcientiarum prævalentium Margarita, ut viros producat conſilii maturitate conſpicuos, virtutum ornatibus redimitos, & variæ facultatis doctrinis eruditos: fiatq; illic fons doctrinarum irriguus, de cujus plenitudine hauriant univerſi, literarum cupientes imbuere ornamentis.

ſcit ſupplex, tum, ſi impetret, fore ſe illis gratiſſimam, religoſe pollicetur.

Quoniam vero leges Regni (*Conſtitutiones* vocant,) mox producendæ quidquid propter honorem & gratia Cracoviensis Academiae decernunt, illud totum ad ejuſdem jura referunt, iſque niti volunt, id quod videmus in *Conſtitutione* 1613, hæc autem jura per CASIMIRUM Magnum eidem Academiae collata, planiſſime ampliſſimeque VLADISLAI JAGIELLONIS explicantur ediſto; proinde operæ pretium erit iſtud ipſum ediſtum, nempe omnium tam Regni legum, quam Academiae juriſm baſim ac fundamentum penitiſius introſpicere.

Videmus, inquit Vladislaus, & certo certius experimur, qualiter Pariſia per convocationem & congregationem peritorum & prudentum Franciam irradiat:

Patavium cum Bononia totam Italiam clarificat: Praga, Bohemiam illuminat: Almania Uxonia illuſtrat: proſecto ad hoc ſummi diſpoſitione Præſidii, plurimarum gentium & diverſarum regionum obtinuimus principatum, & Regni Poloniae prædicti recepimus diadema; ut ipſum Regnum doctarum perſonarum Studiis illuſtrems. Expendat, qui vult, qua maxima poteſt diligentia, non verba modo hæc, ſed ipſos adeo verborum apices, videatque etiam atque etiam, num iſto loco inſtituendis aliis in Poloniae Regno Academiis interdiktum ſit. Id enim vero ſi quis ex his Regi ediſti verbis colligendum putet; ei demonſtrandum inprimis erit, Pariſios Patavium, Bononiam, Uxoniam, (Oxonium nunc vocant) eo iure apud ſuos eſſe; ut neque in Gallia præter Pariſinam, neque in Italia præter Patavinam ac Bononienſem, neque in Germania præter Uxonienſem Academiam, alias moliri Academias conſeſum ſit.

Iſtud autem ecquis affirmet ſanus, cum & Gallia præter Pariſinam, Aureliaci, Pictavi, aliſque in Urbibus bene multis; (a) & Italia præter Patavinam ac Bononienſem, Neapoli, Peruſii, Parmae, Ferrariae, Piſis, &c; & Germania ultra Oxonienſem Britannicam, Viennae Auſtriae, Monte Myrrilorum Coloniae Ubiſiorum, Mergisburgi, Lipſiae, totque alias locis alius Academias habeat.

Pergit Jagellonis ediſtum. In Civitate noſtra Cracoviensi, in qua ſtudium vigeat generale in qualibet licita facultate: utpote in Theologica, Juris Canonici, Phyſicæ, Legum, & artium liberalium, facultatibus, nominandum, eligendum, conſtituendum, ponendum, ordinandum, & erigendum, dignum duximus, & tenore præſentium facimus, & inſtituimus. Ex his pariter, quænam, oro, elici poteſt lex, quæ alias Academias, nominatim vero, quæ Leopoliſem vetet inſtitui? Verſa rem cogitatione & mente, quanto maximo labore poteſ, nihil tamen excogitaveris. Certe vocabulo ſtudii generalis nullo pacto ea poteſt hoc loco viſi tribui, ut unicam in tota Polonia Leopoliſem Academiam eſſe debere, ſignificet. Generale quippe hoc ſtudium aliud nihil hoc loco ſonat, quam artium facultatumque liberalium univerſitatem

C2

(a) Aquis ſextiis, Juliaci Andegavorum, Veſuntii Sequanorum, Biturgii, Burdigalæ, Duaci, Monte Peſſulano, Arauſii, Perpiniani, Pontioniponte, Argentorati, Tolofæ, Valentia Segalunorum alibi &c.

fitatem, seu plenum absolutumque numerum earum rerum, quae in Aca-
demiis videlicet possunt, debentque, disci. Sonat item universitatem di-
scientium, quam homines constent omnis conditionis, aetatis, fortunae.
omnis, inquam, quaecunque apta discendo sit; quaeve locum in Scholis
habeat. ex eaque universitate discentium, in qua se quisque velit exer-
cere arte, ejus ibi Magistrum ac Doctorem inveniat. Aliter qui verbum
hoc explicet, & *generale*, idem contendat esse, quod *solum & unicum*; is
nullum prorsus, quo se auctore tueatur. Calepinum repererit. Certe, ne-
mo negaverit Parisinam in Galliis, Patavinam & Bononiensem apud Ita-
los Academiam, *Generale studium* (si per leges Latinitatis liceret) meri-
tissimo appellari posse, imo vero debere quoque: nec tamen illa in Gallia,
nec ista in Italia, sunt *solum & Unicum*. Si tamen inclyta Cracoviensis A-
cademia hoc *generale studium* idem omnino contendat esse, atque *solum &*
unicum, cur non istud quoque contendit ut omnes tota Polonia claudan-
tur Scholae? cur olim, dum aperirentur illae, hoc suum jus persecuta non
est? cur non, ne uspiam aperirentur, prohibuit? cur ipsa adeo universa
Resp: certissima suarum interpretes legum, istas easdem scholas & approba-
vit olim, & hodieque approbat, & ita approbat, ut hoc se *salvis Academiae*
Cracoviensis juribus edicat facere? Nempe Resp: *generale studium* nunquam
ita interpretata est adhuc; ut eo nomine *solum & unicum* aut ipsamet in-
teligeret, aut intelligi à quoquam vellet. Quapropter nos quoque, que-
madmodum post institutas hactenus quum scholas plurimas frequentissi-
masque, tum adeo Academias etiam Vilnae atque Zamosciae, non mo-
do non abrogabamus Cracoviensi Academiae, verum praeterea ultro atque
libentes, tribuebamus hoc honorificum Studii Generalis nomen; sic &
conditâ apud Leopolienses Academiâ nunquam eidem illi officiemus lu-
mini.

Sed ad extremum in illo Regio Jagellonis Edicto haec leguntur.
*Sitque ibi scientiarum praevalentium margarita, ut viros producat, consilii matu-
ritate conspicuos, virtutum ornatibus redimitos, fiatque ill. c. fons doctrinarum ir-
riguus, de cuius plenitudine hauriant universi, literarum cupientes imbui orna-
mentis.*

Hoc vero loco quidnam sit, quod Leopoliensi Academiae obstat?
Equidem Nobilissimae Cracoviensi Academiae, si istud quidem exigit à
nobis illa, sancte polliceri possumus, Eam, conditâ Leopoli Academiâ,
aeque futuram, nostra quoque confessione, nostroque praeconio & *scien-
tiarum Margaritam, & doctrinarum fontem*; quemadmodum institutis olim
Vilnae Zamosciaeque duabus Academiis, reapse fuit, neque, quin fuerit,
negabamus.

Pro comperto proinde quisque habere debet, in illo Regio Casimiri
Magni, & Jagellonis Edicto nihil reperiri omnino, quo suprema illa duo-
rum Regum auctoritas aperiendis in posterum Scholis novis, novisque
Academiis, interdixisse videri possit.

Zamoscensis Academiae Jus expenditur.
 Academia haec istis Regum Regnique ordinum se legibus tue-
 tur ano 1589. & 1590.

1589. **O**B merita Illustris Magnifici
 JOANNIS ZAMOYSKI Can-
 cellarii & Ducis Regni supremi
 de Consilio Procerum, Ordinum, consensu
 Nuntiorum Terreſtrium tam Regni, quam
 M. D. L. aliarumque terrarum annexa-
 rum concedimus eidem auctoritate con-
 ventus praesentis lege perpetua nunquam
 in posterum abroganda, ut ei liceat con-
 dere ordinationem in futurum circa bona
 sua immobilia & mobilia &c.

1590. Quemadmodum anteaſtis Comi-
 tiis conceſſimus Illustri & Magnifico Jo-
 anni Zamoyſki Cancellario & Duci Re-
 gni supremo ordinationem circa bona sua
 haereditaria & ſucceſſionem in ea pro
 arbitrio ſuo conſciendi, ita ſiquidem iam
 Lublini coram Judicio Tribunalitio Anno
 praeterito per Eum eſt facta, eadem au-
 thoritate Conventus praesentis integre &
 plene in omnibus eius conditionibus &
 contentis approbamus in perpetuum. Po-
 teſtatem nihilominus illi ſoli, quoadusque
 vixerit, reſervamus immutandi &c.

At ſuis de illa Ordinatione tabu-
 lis ita ſuos obligat Succeſſores Joan-
 nes Zamoyſeus: ut ante omnia tem-
 plorum fundatorum à ſe & fundandorum,
 Scholarum item & Beneficiorum tam Ec-
 cleſiaſticorum, quam ſaecularium inſtituta
 non immutarentur, tuerentur & defen-
 derentur Item: Cum recta liberorum
 inſtitutio omni auro pretioſior ſit; hujus
 perennem ſentem vobis aperio Aca-
 demiam, unde eam filii veſtri aſſatim hau-
 rire poterunt. Academias, quas cum ali-
 bi, tum in Imperio meo florere cupio,
 quam maxime Zamoscensem meam Aca-
 demiam, hoc habere volo peculiare, ut
 quanta ſit, tota confirmetur, ut Nobilita-
 tis Poloniae inſtitutioni ſit acomodatif-
 ſima.

Edictum hoc Viro, Illuſtriſſimo
 pulcherrimaque iuxta ac veriffima
 appellatione, MAGNO ZAMOY-
 SCIO. (qui illa tempeſtate Cancellarius,
 & Copiarum Regni Dux fuit) Ordinationis in bonis ſuis mobili-
 bus immobilibusve inſtituendae po-
 teſtatem facit. De Zamoscensi Aca-
 demia omnino ſilet.

Neque id quidquam ad Aca-
 demiam attinet: Et ſi vero in ſuis de
 Ordinatione tabulis Academiam ean-
 dem Illuſtriſſimus Cancellarius atque
 Dux nominet, tamen lex Regni rem
 totam in medio videtur relinquere,
 dum Viro illi nunquam ſat celebran-
 do poteſtatem facit. decernendi de
 ſuis bonis ac poſſeſſionibus, quod ei
 eſſet libitum.

Laudabile, ſanctum, divinum Il-
 luſtriſſimi viri propoſitum! cui nun-
 quam videlicet in mentem venerit
 optare, nedum decernere, ne ullae
 aliae, in iſtis oris conderentur Aca-
 demiae; imo qui, ſi recte expendi-
 mus, optare etiam videatur; ut Re-
 gnum hoc quam plurimis illuſtretur
 Academiis. Nam quid ſibi haec vo-
 lunt: Academias, quas quum alibi, tum
 in Imperio meo, florere cupio. Nemo
 eſt, quin facile hinc aſſequatur, quae
 mens, quod conſilium, quod votum
 fuerit Magni Illius Viri. Ex his quip-
 pe illius verbis, alterutrum colligi
 necesse eſt, fatendumque, iſto Impe-
 ri ſui nomine vel Polonam Remp:
 (in qua vivebat ſcilicet, cui parebat,
 cuiusve imperii communi civium bo-
 norum iure fuit particeps) ab eo in-
 telligi, idque optari, ut in eadem Rep:
 quam plurimae Academiae flore-
 rent; vel certe illud ſuum Imperium,

ita ab eo capi, ut isto vocabulo suas intelligat possessiones, sua praesertim oppida, suasque Urbes. Ex quibus conficitur tantum abfuisse, ut Illustrissimus iste Zamoscensis Academiae Auctor suam hanc, aliis condendis impedimento esse voluerit, ut plures etiam in Polonia institui, atque florere Academias, vehementer se discupere, luculenter indicaverit.

§. III.

Leopolensem Academiam nullis Regni legibus derogare.

Inclytæ Acadomiae Cracoviensis & Zamoscensis, compluribus Regni legibus rem tueri conantur suam. Eas leges, ad verbum è sermone Polonico in Latinum traductas, ita hoc loco dabimus; ut, quo fideiores, atque apertiores, in proferendis iisdem simus; latinitatis curam tantisper nobis seponendam putemus. Imo quae Legislatores olim in ipso Patrii sermonis tractu latina usurparunt verba, illa, ut discerni à nostris possint verbis, diversis typis describentur.

Constitutio 1613 vol. 3. fol. 170.

Tit. Academia.

1. *Academiae Cracoviensis quamvis sit bene cautum legibus, secundum fundamentum sacrae mem: Regum Poloniae, tamen illi hac etiam Constitutione ita cavemus; ut omnia privilegia concessa huic Academiae, praerogativas & ornamenta, in suo robore ac integritate antiqua, relinquamus; illa in toto approbando, & in usu antiquo conservanda.*

1. Ex hoc edicto quid colligitur? lexne quaequam, quae alias condi Academias vetet? Audio. Ubi est? Ego medius fidius. nullam video. Si quis tamen oculatior videt, illum etiam atque etiam rogo, dicat, cur huic eidem legi, cur memoratis ab illa Regum foundationibus, privilegiis, praerogativis, Cracoviensi Academiae concessis, nihil haecenus Zamoscensis, nihil Vilnensis derogavit Academia; Leopolensis autem tam multum derogat? quare post illas conditas, & à Rep: universa probatas, memoratae res illae manent in suo robore, & ita manent, ut neque Resp: nec ipsa adeo Cracoviensis Academia labefactas putet, nedum acerbè conqueratur: post istam vero recens institutam Leopoli, ruit alto a culmine Troia?

2. Con-

2. Constitutio 1633. Vol. 3. fol. 798.

Siquidem Jus Patronatus Academiae Cracoviensis penes totam mere Reip: est, & quaedam Decreta Rotae Romanae inter Almam Academiam Cracoviensem & Patres Societatis, de foundatione Scholarum emanarunt; nos itaque, quemadmodum nos in Pactis Conventis obligavimus, procurando pacificationem huius Academiae apud Sanctissimum Dominum intercedemus, ut causa in integrum restituta, ad decisionem nostram & Reip: hanc rem remittere dignetur. Ubi, ius Patronatus Reip: iura Academiae, illaesa servare promittimus, quae illis ita, sicut à Serenissimo Jagellone Rege, & aliis Antecessoribus nostris concessa sunt, & inter alias huius Reip: leges, in volumen legum, inserta tam in toto quam in parte approbamus.

3. Constitutio Anni 1635. vol: 3. fol: 859. sic habet.

Confirmando jura omnia Academiae Cracoviensis iuxta Constitutiones felicitis Coronationis nostrae, & declarationes SSmi Domini, Scholas in genere omnes à Patribus Societatis JESU, cum impedimento eiusdem Academiae apertas occludimus, & ut istae neque aperiuntur, neque ullae aliae, quocunque praetextu erigantur, in perpetuum, absque consensu omnium Ordinum, in Urbe nostra Metropolitana Cracoviae, urbibusque ei adjacentibus, Casimiriae, Stradomiae, Clepardiae, cavemus. Alia vero Societatis Collegia omnia tam in Regno, quam in Magno Ducatu Lithuaniae, & in Provinciis annexis fundata, ac in posterum cum consensu Reip: fundanda, respiciendo fructus in Ecclesiam DEI ex eorum redundantes labore, praesentemque obsequendi nobis, ac Reip: alacritatem non solum approbamus, verum sub Protectionem nostram successorum nostrorum & universae Reip: nihil derogando juribus Academiae Cracoviensis recipimus.

2. Haec ad Leopoliensis alteriusve Academiae posterius institutae causam nihil attinent. Res tota est de Cracoviensibus Societatis JESU Scholis, quae illa tempestate ad Sancti Petri coeperant frequentari, quaeve Societas, suapte sponte, pacis nempe concordiaeque studio defendendas putavit. Id quod lex Regni Anno 1635. perlata innuit his verbis. *Alia Collegia Societatis JESU, respiciendo fructus in Ecclesiam DEI ex eorum redundantes labore, praesentemque obsequendi nobis ac Reip. alacritatem non solum approbamus &c.*

3. Urbs Russiae primaria Leopoli longe diversa est a Cracovia, eiusque partibus, Casimiria, Stradomia, Clepardia. Cum igitur allata lex apertas quondam Cracoviae ad S. Petri Scholas Societatis occludat, aperirique in posterum Cracoviae, Casimiriae, Stradomiae, Clepardiae, nisi Ordines Regni approbent, vetet, Leopoli certe ut Scholae, utve Academia, sive nunquam aperiuntur, sive, ubi apertae fuerint, claudantur, non modo non praecipit, sed istud quidem nec somniat. Imo vero Leopolienses Scholas, quae illa tempestate, uti, cum maxime, iam florebant, una cum Collegiis, quibuscum Scholae semper cohaerent scilicet, & approbat, & in Reip: Clientelam fidemque recipit.

4. Constitutio Anni 1658. vol: 4. fol: 552. sic habet.

Sciendo probe, quanti interfit Reip: cuiuslibet, vigil hominum adolescentium educatio, ex qua felicitas eius magna emanat. & volendo Professores Academiae Cracoviensis, ad convenientem filijs Regni tanto magis allicere informationem, quamvis ista sat solidis per piissimos Antecessores Nostros est donata praerogativa; illam tamen post praesentem ab hoste calamitatem in Templis, Residentiis, Buris Studiosorum, censibus, fiduciis, valde extenuatam, ab omni contributione civili, & concordii Ordinum Regni consensu omnino liberam facimus.

5. Constitutio 1669. Vol: 5. fol. 28. ita praecipit.

Quoniam ob tempestatem rerum sub illud tempus Reip: - - - eo perveniri non potuit, ideo in hac electione, de modo distributivae iustitiae, de ordine sub tempus interregni, de correctura Jurium, compositione inter Status, & Academiae Cracoviensis iustis postulatis, caverunt id sibi apud nos ordines Regni. & M. D. L. ut quidquid sub Antecessoribus Nostri Regibus Poloniae exorbitabat contra legem publicam, totum suae orbitae restitueremus, & executioni mandaremus, ita, ut quasi nulla in re legi publicae derogaretur, non permittendo leges aliter interpretari, nisi ut quaeque per se sonant, neque exempla contraria respiciendo.

6. Constitutio 1676 Vol: 5. fol: 376.

Inqua Cracoviensis Academia, ad Mentem Statuti sub titulo Schola Regni, immunis ab omnibus oneribus declaratur, ac penes iura Privilegia immunitates, constitutionibus Regni firmatas perpetuis temporibus conservatur. Videatur Zeglicki tit: Academiae.

7. Constitutio 1677. Vol: 5. fol 488.

Ita desinit. Salvis iuribus Societatis JESU à Rep. datis & Academiarum Cracoviensis & Zamoscensis.

8. Constitutio Anni 1685. Vol: 5. tit:

Clerici in communi viven: idem ipsum quod superior iisdemque cavet verbis.

4. Hac lege Cracoviensem Academiam à publicis pendendis vectigalibus liberam fieri, videmus: Leopoliensem vetari non videmus.

5. Quid illud fuerit, quod ante Regis Michaelis tempora, Academiae Cracoviensis damno, suam non tenuerit orbitam, atque à trita & publica legum via deflexerit; nullo Reip: memoratur edicto. Incluta Cracoviensis Academia id de literis Joannis Casimi Regis Leopoliensem Academiam probantibus vellet intelligi; coeterum si leges Regni atque Reip: Edicta, ut per se sonant, attente expendimus; ab eorum praescripto illas Joannis Casimiri literas, ne latum quidem ungvem deflectere liquido perspicimus. Haec igitur non explicatio sed divinatio est.

6. Queadmodum ad nostra usque haec tempora Cracoviensi Academiae sua omnia ornamenta constabant & iura; ita, quin consent perpetuo, Leopoliensis quidem Academia nihil prorsus officiet.

7. Hic Societati JESU egregie favet Resp: non Leopoliensi Academiae adversatur.

8. Respondetur ut supra numero 6.

9. Con-

9. Constitutione Anni ejusdem Vol. 5. fol: 735. omnia Cracoviensis Academiae confirmantur jura eidemque bonorum Sex genis millibus emendorum potestas fit.

10. Constit: 1710. Vol: 6. fol: 192. qua Cracoviensis Academia, circa immunitates legibus descriptas, tempore confirmatae Confederationis Sandomi-
viensis conservatur.

11. Constitutio Anni 1733. qua Cracoviensi & Vilnensi Academiae, sub interregnum promissa est jurium suorum conservatio.

12. Constitutio Anni 1736. Vol: 6. fol: 630. qua Cracoviensem Academiam, tanquam meritissimam Reip: omnium scientiarum Magistram, circa antiqua jura & Privilegia nunquam mutanda, una cum juribus & Privilegiis Academiae Zamoscensis, aequè ac Anno 1693 sub Augusto II. manu tenendam esse promissum est. Ac postremo omnia jura, immunitates, libertates, Privilegia &c. Academiae Cracoviensis & Zamoscensis integre servare promittimus.

Item fol: 636. in Pactis conventis haec leguntur. Et ad extremum omnia jura & immunitates, Privilegia & libertates omnium Personarum Statuta Regni & M. D. L. & Annexarum Provinciarum omnibus Ordinibus Sacris Romani Ritus & Graeci Unitorum, nec non saecularibus, incorporatis atque annexis Provinciis Academia rum Cracoviensis, Zamoscensis & Vilnensis, sicuti & Urbibus omnibus proprias julte legitimeque concessas & Articulos omnes in coronationibus Regum: Henrici, Stephani, Sigismundi III. Vladislai IV. Joannis Casimiri, Michae-

17
9. Ei utramque rem Leopoliensis Academia gratulatur.

10. Eius legis haec verba sunt: *Academiae Cracoviensis bona, calamitosis his temporibus propemodum pessumdata, ut pristinae possint integritati restitui, circa descriptas legibus immunitates inviolabiliter illa conservamus &c.* Verissime, sed quid haec ad rem praesentem?

11. Id nihil officit Academiae Leopoliensi

12. Huius legis verba haec sunt: *Academiam Cracoviensem, tanquam meritissimam Reip: omnium scientiarum Magistram, circa institutionem Studiorum infatigabilem & circa productionem magnarum & gravium personarum, sollicitam circa antiqua jura & Privilegia nunquam violanda conservamus. Imo. in Augmentum ulteriorum nostrorum respectuum in hunc locum occasionem non omittimus.*

Item Academiam Vilnensem cum omnibus juribus Nostris concessis, ac noviter, à S. M. Rege Augusto II. Privilegio munitam, cum exercitio omnium scientiarum, una & foundationem Collegii Plocensis, & circa omnia jura juxta constitutionem 1717. eidem Collegio servientem conservare promittimus.

In omnibus his legibus quid quaeso est, cui Leopoliensis Academiae institutio repugnet? ex iis quae inter Rempublicam atque inter illius Reges, Henricum, Stephanum, Sigismundum III. Vladislauum IV. Joannem Casimirum, Michaellem, Joannem III Augustum II. dum olim coronarentur illi, Pacta atque conventa sunt, ecquod caput, imo ecquis est apex legis, qui Poloniae Regibus instituendae probandaeque apud Leopolienses Academiae adi-
mat potestatem?

lis, Joannis III. & Augusti II. Serenissimi parentis & Antecessoris Nostri constitutos &c. manutenerè & integre servare spondemus.

§ IV.

De Regiis, quibus inclyta Zamoscensis Academia gloriatur edictis

Edictum Sigismundi III. his est conceptum verbis

*I*sta nobis res est summa laude digna & caritas in Rempublicam singularis, cujus maximum fundamentum est; rectè & ordine Juvenis erudita, ad utrumque Reipublicæ tempus, pacis, & belli cum salute & dignitate administrandum, Siquidem ex eruditione & disciplina, eo modo, quo hic descriptam per specimus instituta, efflorescit pia, & vera Sapientia, totius felicitatis Rerumpublicarum fecundissima Parens, & ejusdem incorruptissima Custos. Assensimus itaque justæ supplicationi & Autoritate nostra Regia præsentibus nostris. Literis, Foundationem Academiæ Zamoscensis confirmamus, Jura, immunitates, & Privilegia Academicarum tribuimus. Id quod omnibus & singulis, præsertim Magistratibus, Judicibusque Regni Nostri omnium Ordinum denuntiamus, tum pro Regia nostra Autoritate mandamus, ut quæ fundatio ista Academiæ Zamoscensis sigillatim in se complectitur, omnia & singula integre, & sine ulla derogatione ita teneantur, quemadmodum sunt verbis sententiisque descripta &c.

SIGISMUNDUS REX 1601 VLADISLAUS 1634.

Literæ Joannis Casimiri sunt ejus modi.

Nos itaque JOANNES CASIMIRUS Rex, cum nisi huic Celebris Oraculo sapientiæ, & pro votis ac desideriis quantum ad integritatem ejus justis paterno

Quid vero istis Regiis continetur literis, cui aliae iam Regiæ AUGUSTI III. literæ Leopoliensem probantes Academiam, vel tantillum adversari credantur? id quidem nemo reperit. Immo vero cum SIGISMUNDUS & VLADISLAUS Reges totum illud, univèrseque probant, quod magnus Zamoyscius de instituendis Academiis præclare sensit; eo ipso probant, ratumque habent illud sapientissimi Viri votum, quo exoptabat ille, ut quam plurimæ in suo Regno Academiae floreat, id quod iam vidimus paulo supra.

Primum idipsum rursus, quod paulo ante, quaerimus: quid hæc nobis officiant? Quid ad Leopoliensem Academiam attinent? Deinde
fave-

faveamus, sane Regum & Principum inde Majestatis potentiam stabiliri, Regnorum inde promanare felicitatem, inde perennare tranquillitatem, Resque Nostras inconcussa stare excluderemus. Supplicationem igitur praefatam benigno complexi sinu, hanc praemissam Academiae Zamoscensis Foundationem, & in ea omnia instituta, Jura, & Libertates Immunitates, Donationes, conditiones, Nexus, ligamenta, in toto & quavis parte approbavimus, confirmavimus & ratificavimus, eamque Academiam Zamoscensem in Patrocinium Nostrum Regium, atque totius Reipublicae, ad normam Academiae Cracoviensis, cum Omnibus ejus Privilegiis, Immunitatibus, Gratiisq; tam a Sancta Sede Apostolica, quam a Serenissimis Praedecessoribus Nostris Universitati ac singulis ejus Personis in ea largitis suscepimus, assumpsimus, & adoptavimus, prout quidem approbamus, confirmamus, & ratificamus, assumimus, & adoptamus, omnesq; defectus ex plenitudine potestatis Nostrae supplemus, praesenti Privilegio Nostro decernentes &c. Datum Varsaviae, Die 22. Maii, Anno 1666.

Litterae Michaelis Regis hoc sunt exemplo.

Nos itaq; MICHAEL Rex Regiis Serenissimorum Praedecessorum Nostrorum insistentes vestigiis, Eorumq; secuti exempla &c. eam ipsam Academiam Zamoscensem, omnesq; ejusq; alumnos ac professores, tam actu laborantes, quam exprofessores de illa bene meritos, in Patrocinium & protectionem Nostram Regiam, totiusq; Reipublicae ad normam Academiae Cracoviensis Ereptione, tanquam filiam, ejus Virtutibus ac meritis aemulam, cum omnibus ejus Privilegiis, Immunitatibus Gratiisq; tam a Sancta Sede Apostolica, quam a Serenissimis Praedecessoribus Nostris, Universitati & singulis personis in ea largitis suscepimus, & adoptamus, hancq; solam & unam Academiam tanquam studii Generalis Universitatem in Ditionibus Nostris Ducatus Russiae esse volumus, ac Regio Nostro Mandato statui-

19
vero hocine ut quisquam credat, Joannem scilicet Casimirum Regem his Anno 1666. datis literis abrogare ac revocare illud, quod prioribus Anno 1661 datis de excitanda Leopoli Academia ultro ac libens decreverat? Quinimo hinc, nisi fallor, liquet, sapientissimum illum Principem his duobus edictis, Leopoliensi aequae ac Zamoscensi Academiae fuisse, quod perspectum haberet scilicet neutram alteri quidquam officere. Quare quam libens illam probaverat instituendam; tam libens istam probat ornatque institutam.

Alter ex illis Nobilissimis jurisque Patrii peritissimis Equitibus, quorum est illa lucubratio Polonica *Dyskurs dwóch Ziemianow* &c id est dissertatio duorum Nobilium Virorum &c. has Michaelis literas non legitime impetratas, sed (quae fori nostri est formula) subreptitiae ac illegitime obtentas, his argumentis probat. Primum inquit, falsam illae narrationem continent, dum asseverant, Cracoviensem Academiam gaudere jure tollendi occludendique scholas alienas omnes, si quae intra duodecimum ab Urbe Cracoviensi lapidem seu potius, intra duodecim milliaria Polonica sint apertae a quopiam. Istud enim Academiae Cracoviensis jus nusquam adhuc in juris Polonici codice reperiri a quoquam, atque

mus. Scholas vero omnes quocumque nomine erectas, aut erigendas, impediētes illius Generalia Studia, (exceptis scholis Parochialibus Rudimentorum) in circuitu duodecim milliaryum ab Academia Zamoscensi, ad instar Academiae Cracoviensis, omnino, ac serio prohibemus &c. Datum Cracoviae, Die 26, Mensis 9bris. Anno 1669.

proferri potuit. Deinde (subdit idem) istae eadem literae non sunt legitimae eo nomine, quia scilicet palam repugnant publicae Regni legi. Lex quippe Anno 1659. lata est de duabus in Russia condendis Academicis, quarum scilicet altera Kiioviae altera alio quopiam, quo esset commodum, excutiretur loco. De eo agitatum in Hadiacensi cum Russis Polonorum conventu, publica tum legitimaque auctoritate coëto. Et si autem ex eodem conventu illo infectis rebus sit utrinque discessum; Regni tamen legem, quam diximus (de duabus videlicet constituendis in Russia Academicis) non idcirco obsolevisse, imo nec posse etiam obsolescere, nisi nova, a Rege & Regni Ordinibus condita derogetur eidem lege, erudite contendit Idem. Porro idem vir Nobilis, pro sua juris Poloni scientia, legem quoque profert, Anno 1633. latam [Vol. 3. pag. 172. Tit. Przywileje] qua Reges Poloniae his ipsis verbis fidem Regni istius Civibus obligarunt suā. *Et si secundum leges, aequitatemque ipsam, Privilegia contra Privilegia e Cancellaria nostra prodire non debent tamen si hac in re cuiusquam aliquod praejudicium fieret, decernimus quod talia Privilegia, posterius in praejudicium priorum data, nihil valere debent.* Quare id Michaelis Privilegium Anno 1669. datum tanquam datum cum praejudicio Privilegii a Joanne Casimiro Rege ad instituendam Leopoli Academiam concessi Anno 1661 [si quid lex ista valet, uti valere certe nemo dubitat] irritum cassumque est.

Adiici hoc loco potest, ipsos quoque Zamoscenses Academicos (Viros nempe juris Patrii consultissimos) in hac ipsa, quam hic tuemur, de illo Regis Michaelis edicto fuisse iam olim sententia, dum quas Varenzii quas Chelmae, Reverendi PP. Scholarum Piarum, quas Crasnostaviae Patres Societatis IESU, annis abhinc compluribus in Zamosciae vicinia aperirent Scholas; illae ne tum aperirentur quinvis Academiae Zamoscensis interesset maxime, ab iisdem tamen Ill. Dominis Academicis proferendū illo edicto obviam itum non est, quod ei scilicet edicto nihil omnino fideretur.

Quin imo ipsa adeo Respublica, ex quo lege 1677. Chelmenfes RR. PP. Piarum Scholarum probavit confirmavitque Scholas, adjecit; se istud
facere

facere *salvis juribus Societatis JESU. & Academiarum, Cracoviensis, ac Zamoscensis.* Quo suo facto videri merito possit, illud idem Edictum vel antiquasse, vel, tanquam minime legitimum, nullo duxisse loco. Etsi enim Rex Michael legatur ibi vetare, ne circum circa Zamosciam, intra duodena miliaria, ullae aliae aperiuntur scholae; nihilominus posterior Ordinum Regni Lex Pias Chelmeneses scholas illo ipso comprehensas spatio, probavit publice.

Illud praeterea hoc loco animadverti potest, istud Michaelis Edictum eodem nomine haud quaquam legitimum censi posse quod scholis Lublinsibus, multo ante, Bernardi Cardinalis Macieiovii, qui anno 1608 vita est functus, insigni munificentia, una cum Collegio Societatis JESU excitatis, ac a tota Reipublica anno 1631. non modo approbatis verum in fidem quoque benigne receptis, contra jus fasque officiat, siue (ut Fori utamur formula) aperte praepjudicet. Si enim eo Michaelis esset standum Edicto, scholae Lublinsenses; si non Zamoscensibus antiquiores, certe saltem earum aequales [aetatem intelligimus] cum decimo duntaxat millari distent Zamoscia, occludendae forent. Id quod num prudenti cuipiam in mentem adhuc venerit, nescimus. Illud certe affirmare possumus eum, qui occludendas contenderet, gravem sibi apud prudentes omnes offensionem concitaturum.

Ad extremum Vir ille Nobilis de quo supra mentionem fecimus, hunc suo illi sermoni finem facit *Zamoscensis* inquit *Academia, abhinc biennium, egit Romae, ut istud Michaelis Regis ibi probaretur Edictum. Romae res tota in Poloniam ad Nuntium Apostolicum remissa fuit. Nuntius ubi haud quaquam legitimum deprehendisset esse, Romam, quid cognovisset perscripsit, ac ibi Edictum illud reiectum omnino est.* Et infra Vir idem suadet, ut si quis plene de hoc eodem facto edoceri velit, sententiam de eo R. P. Stanislai Konarski Scholae Piarum Viri gravissimi, scripto consignatam nuper, ne gravetur, evolvere.

AUGUSTI II. DIPLOMA quod iidem Doctissimi Academicici proferunt, est ejusmodi.

Universis & singulis quorum interest: notum facimus. Quod cum almae Academiae Cracoviensis: unicae, Generali, ac universali Regni Nostri Scholae, a Divo VLADISLAO JAGELLONE Praedecessore Nostro fundatae, ac postea amplissimis praerogativis, Privilegiis, Libertatibus, indultis tam a Sede Apostolica, quam a Serenissimis Antecessoribus Nostri, totaque Republica, antea, non solum pro jurata Nostri in conservationem ejusdem obligatione, verum etiam ex singulari respectu quo celeberrimos in eadem Universitate Viros usui publico in eruditione Juventutis Regni hujus, sese impendentes prosequimur, particulares quoque

In hoc Diplomate hoc primo observari potest, approbari illo confirmarique id, velut iam olim Academiae Cracoviensi collatum, quod nunquam plane collatum reapse fuit. Almae inquit Academiae Cracoviensis, unicae, Generali, ac Universali, Regni nostri Scholae, a DIVO VLADISLAO JAGELLONE Praedecessore nostro FUNDATAE -- quae appellatio Scholae Regni idque, unicae, generalis universalis ita a Casimiri Magni & Vladislai Jagiellonis mente videtur abfuisse; sicuti ab eorum Literis, superius iam descriptis, omnino abest. Et sane non sine causa abest. Nam

quoque in tempore. Regiosq; Nostros remonstrare favores, Nobis in votis est, ideo, cum accepimus Religiosos Societatis JESU contra vetera instituta sua ac prima principia, Facultatem & Licentiam Anatomicam in Civitate Leopoliensi erigere, Juribusq; Academiae Cracoviensis, CUI SOLI Facultates Theologicas, Juridicas, Physicas, & Anatomicas, apertas tenere, in eisdem quasvis venientes instruere, instructos ad gradus Licentiatu & Doctoratus promovere competit, praedecessorum Nostrorum, ac signanter Serenissimi olim JOANNIS III. qui exercitum facultatis Anatomicae, cui-dam Honorato Thoma Budny (per memoratos Religiosos Soc: Jesu in Comitibus Regni 1688. Facultatem eandem auctoritate publica erigi supplicantes) conducto vetuit, & prohibuit, petitioniq; ejusmodi sese opposuit, amovendoq; in posterum contentionum & rixarum occasiones, faciendum esse duximus, ut tam in dicta Civitate Nostra Leopoliensi, quam & in aliis locis Erectionem Physicae, & Anatomiae per dictos Religiosos & quemlibet alium instaurandam prohiberemus, & interdiceremus, veluti hoc Nostro Diplomate interdiciamus & prohibemus perpetuo, & in ævum, controversiasq; in parte per Antecessores Nostros & Rempublicam assopitas nullatenus innovare volumus, quinimo interdiciamus. Insuper inhaerendo &c.

AUGUSTUS III. feliciter imperantis Edictum est ejusmodi.

Cum itaq; Universitas Zamoscensis ad hunc usum optima intentione pii in Patriam Fundatoris erecta, Nostraeq; ac Reipublice Protectioni reddita sit, multum interest perspicere, ne forte vel vetustate sua & injuria temporum, quibus optime quaecunq; res in deterius mutantur, vel alia aliqua de causa, quidquam tale admiserint, quod Juribus & Privilegiis eisdem Universitati a Serenissimis Praedecess-

hoecine Polona Nobilitas, hoecine Regni Proceres, non dico probarent libentes, sed vel paterentur saltem, ferrentve; ut sibi dura imponeretur necessitas, Cracoviam usque vel ab extremis Regni finibus suos mittendi filios, si quos literis excultos, vel-
lent?

Praeterea Leopoliense, Lublinense, Posnaniente, aliaque Collegia, memorato anni 1635. Edicto, in fidem ac tutelam a Regni Ordinibus recepta, iam pridem Physicas, Mathematicas, Theologicas, publice habebant scholas. Quinam igitur Physica Theologicae facultas, soli Academiae Cracoviensi istis Regiis potuit vindicari Literis?

Quod si praedictas facultates conjuncte copulateque quis capiat, cum ea medicae facultatis parte, quae in secandis corporis humani partibus versatur, indeque Anatomica vulgo dicitur, ita quidem, si quis a me velit assentiar, soli Academiae Cracoviensi convenire. Nec quispiam addubitet Leopoliense Collegium Regio illi Edicto, cujus universa vis in hac Anatomica professione prohibenda versatur, qua par erat reverentia morem gessisse.

Rex Potentissimus, juxta atque aequissimus vult, jubetque, ut quae iam olim Regni legibus, Regumque literis, Zamoscensi Academiae legitime concessa sunt; ea fixa, firma, & rata maneant in perpetuum. Manere autem, atque post conditam quoque Leopoli Academiam, mansura esse, iam supra ostendimus. Illud praeter eundem non videtur, Constitutionem

decessoribus Nostri Regibus Poloniae benignè concessis, repugnaret, studia debilitaret, aut penitus extingueret, ac Reipublice ingens damnum & praejudicium offerret; proinde Nos exemplis Serenissimorum Praedecessorum Nostrorum Regum Poloniae innixi, ad mentem Privilegiorum, Statutorum, & constitutionum Regni Nostri, 1562. 1535. & 1668. infra scriptorum ratione sancitorum, quae ad hanc quoque Universitatem Zamoscensem ex Privilegiis Serenissimorum Antecessorum Nostrorum extenduntur, ordinandum, & consentiendum esse duximus ac. &c.

1668. istis Regiis memoratam literis, in voluminibus, Constitutionum Regni non extare. Typi erratum crediderim. At vero Constitutio 1562. Vol. 2 pag. 626. Tit. de Scholis his constat verbis. Id de Schola Cracoviensi, Posnaniensi & Pullovienfi quarum reformationem Legati rogant quamvis id ad Flet Episcoporum munus attineat, quibus nempe quum leges publicae, tum Majores Nostri, Scholarum ejusmodi Fundatores Conditoresque id commiserint; tamen Nos hac de re Reverend: Episcopos & Rectores admonemus: proque nostra auctoritate instabimus, ut bonus in Scholis istis ordo servetur. Quid haec ad praesentem rem adtinent?

§. V.

Edictum JOANNIS CASIMIRI Regis, Quo excitandae Leopoli Academiae, Anno 1661. potestas fit, nec dolo malo [*subreptitiae*] impetratum esse, neque vim suam amisisse ostenditur.

EA Regum Edicta dolo malo obtenta esse dicimus, quae vel falsa nituntur narratione, vel conjungunt complectunturque pugnantia; vel Regni Legibus, Edictisve per ea probatis, adversantur. Haec enim sunt, quae si perspecta sint Principi, eum necessario a subscribendo arcent.

Jam Joannis Casimiri Edictum qua primum falsa narratione nititur? Quid usque adhuc deprehensum in eo est, quod a vero vel tantillum ab ludat? Auctor scripti *Propugnatio Jurium Universitatis Cracoviensis* [quae lucubratio Anno 1759. prodit] nescio quid absurdum, atque inconveniens his in verbis inesse credit: Cum vero (inquit Joannes Casimirus Rex) cum vero plurimum intersit, ut in Roxolanis quoque Provinciis, & Regionibus, solidae veritatis, virtutisque professioni, debitus adstruatur honor; faciles ac libentes, in animum induximus, ut Collegio Leopoliensi Societatis JESU Academiae dignitatis accessio, nobis annuentibus fiat, Titulusque Universitatis deferatur. Ista (inquit hic scriptor) erronee & indebite dicuntur.

Quae ista? ubi? quam ob causam? quo laborant errore? nemo dixerit: cum & is ipse, qui dixit, tamen Regiae hujus sententiae partem alteram non potuit non laudare; in altera, quod reprehenderet non, potuit reperire. Fatetur quippe, re vera, plurimum interesse, ut in Roxolanis quoque Provinciis, solidae veritatis virtutisque professioni debitus adstruatur honor. Quod vero eam ob causam facile ac libens in animum induxit Rex, ut se annuente, Academiae dignitatis accessio Collegio Leopoliensi Societatis JESU fiat; de hoc ipse

quidquid dixerit: Regem tamen sapientissimum, Regiamque istam animi inductionem, quis errati nomine reprehendere, Majestate quidem ac æquitate illæla possit?

At quod, inquit, Leopoliensi tum primum concedebatur Collegio, id Zamoscensi concessum iam fuerat. Fuerit. Quid tum? Eamne ipsam ob causam illi alteri concedi non potuit? Quid? Si contra Zamoscensem Academiam hoc uteretur argumento Cracoviensis? quid inquam conficeret?

At istæ Regis Joannis Literæ nullam Zamoscensis Academiae mentionem faciunt. Nempe nihil opus fuit

At Rex iste fuit tum Zamoscensis Academiae inscius, aut saltem non satis eam noverat, Inscius? Non satis noverat? Quis? nempe Joannes Casimirus, in Polonia primum natus educatusque? deinde ille Rex qui XIII. iam annis in Polonia, regnabat, cum Edictum hoc faceret? Quis credat?

Quis credat præterea Nicolaum Prazmowski, Luceoriensem tunc nec non Brestensem Pontificem, eum, inquam, Pontificem, cuius Dioecesis tam vicina Zamosciae fuerit, quique pro suo tum *Magni Cancellarii* munere, sigillo Regni literas illas munierit, vel nullam omnino impressam in animo habuisse notionem Zamoscensis Academiae, sexaginta iam abhinc annis conditæ, totoque Poloniæ Regno, imo adeo orbe terrarum toto, iam tum notissimæ, vel eam non satis novisse, vel tam obliviosum fuisse, ut ejus tum esset immemor?

Quod autem ad causas attinet, quæ Joannem Casimirum Regem ad hoc Edictum condendum impulerint, eae, quavis isto Diplomate explicatae non sint, fuisse tamen iustas & graves, suo ipsarum effectu proditur. Nos ut eas proferamus hoc loco, singillatimque expendamus, primum nihil est opus; deinde proposita scripti istius nostri vetat brevitatis; ipsa demum, quam tuemur, causa satis superque tuta & munita fuerit; si has. Joannis Casimiri Literas hautiquam *dolo malo* esse obtentas constiterit. Id quod constare certe arbitramur ex dictis. Coeterum non possumus, quin saltem paucis innuamus, iustam gravemque excitandæ Leopoli Academiae hanc inter alias fuisse causam, quod prudenter timeretur tum scilicet, ne Scholæ Catholicae, ita Leopoli aliquando conciderent, uti Kiioviae iam conciderant paulo ante. Cum enim Regni Lex anno 1659, alienis ab Ecclesia Romana Russis, potestatem faceret excitandi Academiam Kiioviae, una ista conditione adiecta, *ne quidquam ab Academicis committeretur, unde inter scholarum alumnos* (religione dissidentes videlicet Polonos & Russos) *exorerentur dissidia*, cumque eadem lege Catholicae apud Kiiovenses Scholæ tollerentur, alio transferendae; cum ad extremum eadem ipsa lege, Rex atque Regni Ordines, alteram quoque iisdem Russis concederent Academiam, eo excitandam loco, qui quam maxime videretur idoneus, eamque Academiam, eodem atque Kiiovensem, futuram iure decernerent: non potuere tum non timere Catholici, ne condendæ huic alteri Academiae, locum Leopoli [Urbe videlicet celeberrima, pulcherrimaque] optarent Russi. Id quod si evenisset, de Catholicis in ea Urbe Scholis, perinde atque iam nuper Kiioviae; actum esset. Metuendi autem, ne non modo id peterent, verum & impetrarent Russi, gravissimas tum Catholici habebant causas. Polona quippe Respublica, sub illud teterrium ac periculosissimum, Cosaticum bellum, vix resistendo iam par, tantum non qualvis modo non plane viderentur intolerabiles, pacis conficiendæ conditiones haud gravate acceptura esse videbatur. Ergo ne peterent formidandi tum illi non Reipublicae modo, verum Religionis quoque

hostes

hostes; ne inquam, peterent; quod eis negari vix posset, imo quod iam generali illa Legis Formula videbatur concessum; praevieniendi erant, & praevieniendi, illa, quae sola, & tutissima, & compendiarum erat via, Scholis nempe Leopoliensibus Academiae Catholicae dignitate ornandis prius, quam illi edixissent scilicet, Leopolum placere sibi, in qua alteram, à Romana alienam Religionem, Academiam vellent condere.

Hadiacensis Conventus, in quo sub annum 1669. de his ipsis. Academicarum causa, Polonos inter & Russos, fuit conductum capitibus, non est (ut prodidere quidam) Anno 1660. irritum dissolutus eventu, cum hoc eodem anno 1661. (quo Leopoliensem Academiam suis Rex die 21. Januarii probavit literis) cum, inquam, hoc eodem anno in Actis Generalium Regni Comitiorum, Varaviae tum agitatorum, reperiatur. (Vol: 4. Pag: 761.) haec inscriptio: *deklaracja Laszki Hetmanowi y woysku Zaporowskemu id est venia atque impunitas Duci copisque Zaporoviensium promissa.* Item ibidem pag: 764 inscribitur legis caput *Kommissia Hadziucka id est Conventus Hadiacensis.* Caput vero illud sic incipit: *Tak iako się w sobie zawiera Jch Mt PP. Hetmani przyliegi maia potwierdził.* Id est, sicuti reapse est, DD. copiarum Duces jure jurando confirmare debent. Sed haec obiter attingisse sit satis.

Illud etiam in eodem Joannis Casimiri Edicto non probatur quibuldan, qui nostrae huic adversantur causae, quod Rex potestatem facit Societatis nostrae hominibus, Leopoli habitantibus, tradendi disciplinas Theologicas, Philosophicas, Mathematicas, Juris, Medicinae &c: per se, aut per alios, prout eis, aliarum Academicarum more, visum fuerit. Sed quid est tandem, cur hoc isti non probant? quid eos male habet? quid offendet? nos quidem ignoramus. Ulteriora quoque haec verba admirationem iisdem movent; *Memorati Patres minime prohibentur, quominus honorem, munus, aut praeminentiam ex Academicis aliquam, ad alios libere sponteque valeant deferre.* Sed revera estne, quod hi mirentur, non prohiberi nos, quominus munus Notarii, Secretarii (ut huius Fori utamur vocabulis) honores item Procancellarii, Cancellarii Universitatis, alteri deferre cuipiam, eumque ipsum, ut ne gravetur acceptare, nobis rogare liceat? Quis hoc aut insolens, aut iniquum putet?

Adiciunt, *has literas clandestino obtentas esse* Sed quaerimus, Literarum, quibus Reges beneficii quidpiam in aliquem e suis conferunt, non nisi praecone ac tubicini adhibito, ex eorum conclavibus effrui jure possunt? Principesne, si quid favoris impertiri volunt clientibus, deteriore erunt conditione, quam Judices, cum quibus multa transigi jure possunt, paucis consciis? Nihilne interesse debet inter jus summum, & gratiam, ut neutrum obtinere aliter liceat, nisi scientibus praelentibusque us Litigantium aemulorumque partibus, quae vel reapse contendunt, vel saltem contenderent. si quid agatur, evertere? effene in quernquam beneficis nequit Princeps, nisi consciis illis, qui *manibus pedibusque* (ut dicit ille) (a) *obnixè omnia facturi sint*, ut alieno bono, seu invidia, seu aemulatione per fas, per nefas officiant? Istam, o Viri Inclyti, si nobis legem praescribitis, non modo Principibus maximam libertatis auctoritatisve suae partem iniuria ereptum itis; non modo justo favori, & gratiae locum vix ullum relinquitis; non modo alios innumerabiles Regum Principumve Clientes maximis tum fortunae, tum honoris bonis evertitis; verum praeterea ipsismet vobis, quam multa, quam praeclara, Polonorum Regum beneficia incauti abiudicatis? Si enim vobis (quem Superi avertant casum) par pari referimus; quot Regum eorundem, beneficia, clandestino, insciisque nobis, per vos obtenta, & nostro quidem obtenta incommodo, demonstrare possimus!

G

Obi.

(a) *Terrent in Andria.*

Obiiciunt iidem, hoc Joannis Casimiri Edictum esse *generans motus, & tranquillitatem convellens*. Fatemur experti: quippe qui hodieque & utis gravissime concutiamur motibus, & hac tranquillitatis convulsae ruina obruamur. Liceat tamen quaerere: hi tanti motus Edictine Casimiriani iniquitate, an eorum, qui ei Edicto adversantur, aemulatione concitantur? Utra vobis quies, utra contra turbulenta videtur factio? Eorumne, qui duorum Poloniae Regum, qui Romani Pontificis, Christi Vicarii, stant Edictis; an illorum, qui contra haec toto Regno conclamarunt ad arma? Quiescite Viri Optimi, & omnibus nobis aequae ac vobis, optata quies actutum redierit. Ornate, uti adhuc fecistis egregie, ornate Doctissimi Cracovienses ac Zamoscenses Academici vestram spartam; & à nobis ornari nostram finite. Alienis accessiones vobis integris factas, nolite, quod invdi solent, in vestris damnis ducere. Mittite circumcurrere domos Nobilium, aulas Optimatum & Principum. Mittite horum aures obtundere spargenda de nobis querela, quod Regni legibus derogatum eamus. Non enim imus. Ita fiet ut nobis, ut vobis, ut Regni Civibus, ut Ordinibus, optata pax per se ipsam constet.

Sed posteaquam Cracoviensis & Zamoscensis Academiae iura, utrique a Conditoribus collata sunt, iam supra dedimus, posteaquam Leges Regni, Privilegia, scita, quibus eadem nobilissimae Academiae tuentur suam, nostram, vero impugnant causam, explicatae, atque ad verbum protulimus, ostendimusque, in iis, si quidem capiantur, *ut sonant*, inesse nihil, quod Leopoliensi Academiae adversetur: nam ostendendum restat.

IN JOANNIS CASIMIRI EDICTO, PRO LEOPOLIENSI ACADEMIA LATO, PRORSUS INESSE NIHIL, QUOD CRACOVIENSI, ZAMOSCENSIQUE ACADEMIAE DAMNO SIT.

In lucubratione Polonica Doctissimi cuiusdam e Cracoviensibus Academicis hanc lego sententiam. (a) Ego, inquit, *sentio, Casimiri & Jagellonis Edicto, creandorum Doctorum ius ita esse peculiare ac proprium Urbis Cracoviensis decus, quemadmodum ius coronandorum Regum Polonorum nulli alteri, praeter Cracoviam est concessum urbi*. Edictum illud iam supra, vidimus, legimus, expendimus: eo tamen duo ista decerni, nec vidimus, nec vigilantibus cuiquam videri posse opinamur.

Credimus? an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt (b)

Quid agis vir sapientissime? *ita necesse est Polonos Doctores nusquam alias creari, praeterquam Cracoviae; sicut necesse est Polonos Reges, nusquam alias coronari, praeterquam Cracoviae?* Ita, inquit. Quid dicis si infero: ergo quemadmodum nulla Lex Regni potestatem facit coronandi Reges Vilnae aut Zamosciae, ita pariter nulla Lex Regni potestatem facit creandi Doctores Vilnae aut Zamosciae? Ille vero sic etiam argumentari non dubitat paulo infra. Una est inquit Religio, Unus DEUS, una libertas, in universa Polonia; ergo pariter una sit, necesse est, Cracoviensis Academia in hac eadem universa Polonia.

Mirum vero, non sic etiam argumentatum esse! Una est Religio, unus Deus, IN TOTO TERRARUM ORBE: ergo pariter una sit, necesse est, Cracoviensis Academia, IN TOTO TERRARUM ORBE. Sed ad nos quod attinet, quis non videt, pari nos libertate sic posse colligere. Tres sunt Divinae Personae, tres Virtutes Theologicae &c. ergo tres pariter in Polonia Academiae?

Alia

[a] Responsa dyskurs. [b] Virgil. Eolo: 8.

Alia latina lucubratiō, quae, *Propugnatio Jurium* : : : *Academiae Cracoviensis* inscribitur, Pag: 4 haec habet. *Quamvis, inquit, erectio Scholarum, multo magis publicarum Academiae, de jure communi & publico numeretur inter Jura Majestatica, sitque de Regalibus unum, attamen tale jus Majestaticum in Regno Poloniae iam dudum diffusum est ad omnes Ordines Regni. Quando, quiescit? quo seculo? quo anno? quibus Comitibus, qua lege? Vir & Historiae & Juris Polonici Publici scientissimus Gotfridus Lengnichius in suis de eodem Jure [a] commentariis, annos abhinc XVIII. editis, docet, Scholarum publicarum instituendarum auctoritatem eo duntaxat casu ad Regni ordines pertinere, cum scilicet eadem Scholae atque Academiae e bonis Regiis, sive oeconomicis, dotandae forent. Cum igitur Leopoliensis Academia istam non petat dotem, quid est, quod ejus instituendae jus Potentissimo Aequissimoque Poloniarum Regi AUGUSTO eat ereptum quispiam? Praeterea is ipse eruditissimus Lengnichius in hac, non indigna sapiente Viro, est sententia. si inciderent alia, inquit (de Regio scilicet in Polonia jure) quae non attigimus, essetque dubium, utrum Rex ipse per se, an vero ordinum consensu, statuere posset; crederem silente lege, rationem pro Rege militare, ut in eo potestas esset integra, in quo neque lex scripta, neque usus eandem restrinxisset. Auctoritas enim Regis antiquior est Ordinum (auctoritate) cum quibus non tota, sed partes quaedam sensim & per intervalla temporum communicatae, ut videamur colligere posset Regi mansisse integrum, in cujus communionem ordines non venerint. Jam sua ex his deducatur hypothesis Clarissimi Viri, D.D. Academici contendunt, in Regiae hujus potestatis communionem ordines venisse iamdudum, nec probant tamen, quod contendunt: nos contra negare possumus venisse; nisi quando novae Scholae Academiae, e bonis Regiis dotandae forent. Probamus primum inde, quod nulla scilicet Regni Lex, quae contrarium decernat, proferri possit: probamus deinde perpetuo, atque hodieque vigente, usu. Namque hac ipsa aetate nostra quot scholas publicas Rectorum edictorum auctoritate excitari vidimus, quin prope videmus hodieque? Et tamen tantum abest, ut non dicam tota Resp: sed ne parva quidem Reip. portio, puta, Territorium aliquod, id aegre ferat, iusque publicum queratur violatum; ut potius gratissimum id universis accidat; utque demum universa Resp plenis Comitibus eadem Scholas deinde approbet. Scholas vero tantum? Academiam Cracoviensem & Vilnensem, edicti Regii excitatam auctoritate, ea ipsa Resp quoties & quam libens approbavit!*

Ruit igitur hypothesis illa, stat ista. Sed ponamus, nutare utramque, atque esse duntaxat probabilem. Universalis illa, quam praemisimus, publici iuris Poloni regula, utram inclinat in partem? utris aperte favet? nihil opus disquisito est: latis superque fuerit, eam hoc loco repetere: si esset dubium utrum Rex ipse per se, an vero ordinum consensu statuere posset; crederem silente lege, rationem pro Rege militare, ut in eo potestas sit integra &c. Non contendimus vero, hoc loco, auctoritate Lengnichii standum omnino esse. Id si vellemus, reponeretur fortasse (quam recte nescio | Virum doctum, at privatum, esse. Quae tamen argumenta is profert; in illis, ni confutentur, acquiescendum esse videtur.

At inquit, *Jus Patronatus Academiae Cracoviensis ad totam MERE Remp: pertinet* [b] Quid tum? pertineat sane. Num simile Academiae Vilnensis & Zamoyscensis ius, non ad Remp. eandem pertinet? num idem ipsum

[a] *Jus Publicum Regni Poloni Tomo 1, Lib: 12, § VIII. XXXIX.* [b] *Constit. 1633.*

demiae Leopoliensis ius non pertinebit? Nam quae Collegia, quae Scholae, Regionum auctoritate edictorum hactenus excitatae, non agnoscunt, non venerantur, supremum Reip. ius summamque auctoritatem? Quae non illa se niti profitentur, gaudentque? Etsi vero complures variaeque sint Scholae huiusmodi, [sunt autem etiam Inclytorum DD. Academiarum novellae Tarnovienles aliaeque] quas haec summa auctoritas necdum approbarit publice, illae tamen eius beneficii recreantur spe: utque illud aliquando petere, ut obtinere sit fas, publicis officiis, atque obsequiis promereri contendunt.

Cavit sibi Resp. (a) ne absque Ordinum consensu publicae unquam excitarentur Scholae in Cracoviensi Urbe, suisque appendicibus, Catimiri, Stradomiae, Clepardiae; hoc fatemur: at cavisse eandem finem, ne ullis prorsus alibi excitatis Scholis Academiae deferatur honor, hoc negamus, Negamus ullam exstare legem, qua vetentur Poloniae Reges, ejus rei potestatem facere, cui velint.

Praetereundum hoc loco non est, aliud longe esse, *Academiam condere*, aliud vero, *Scholis Collegiisque iam olim conditis, & a Rep. approbatis Academiae nomen impertiri*. Prius illud possit, necne possit, abique discreto consensu Ordinum, sola Regia concedi auctoritate, in medio tantisper relinquimus, quamvis novas ejusmodi, ut ita dicamus, colonias nulla Reip. lex deduci vetet. Posterius tamen istud in manu ac potestate suorum Principum omnino reliquisse, merito ea ipsa Resp. videri possit.

Addit. [b] qui nobis adversantur, *Pactis conventisque*. (nostrum forum *pacta conventa* conjunctim vocat) cum Vladislao IV. Anno 1632, cum Joanne Casimiro, Anno 1640, cum Michaelo I. anno 1669. Ordines Reip. cavisse sibi, ne recens electi Reges, quantum attineret ad negotia Cracoviensis Academiae pacandae, suorumque iurium integre tuendum, ducantur Academiae Vilnensis exemplo: quod id exemplum scilicet legi publicae adversetur. Reponimus I. in Vladislai pactis nihil horum reperiri. Reponimus II. anno 1640. non Joannem Casimirum sed Vladislavum IV. regnasse. Quinam igitur Joannis Casimiri pactis sanciri hoc potuit, 1640. anno? Reponimus III. quod ad pacta anni 1669. attinet, illorum eam ipsam esse formulam quae est pactorum anni 1632 num. 60. Quid autem ibi de Vilnensi Academia? ne verbum quidem. Id quod videre licet supra § 4. uum. s., ubi pacta illa ad verbum retulimus. Quid est igitur, quod istis nos objiciendis urgent, qui nobis adversantur? Ita illi videlicet ea pacta interpretantur. Vilnensem ibi Academiam oblique peti existimant, illis verbis potissimum. *ut nulla in re legi publicae derogaretur, non permitendo leges interpretari, nisi ut quaeque per se sonant, neque exempla contraria respiciendo*. Isto inquit exempli nomine Vilnensis Academia intelligitur. Intelligitur? Quo argumento fiat firmo? argumento autem? qua probabili conjectura intellectio ista nititur? Istud est, leges interpretari, *ut sonant*? Qui fieri ad extremum potuit, ut hoc *exemplum contrarium*; id est [si commentationibus istis credimus] pravum atque perniciosum universa Resp. toties ratum habuerit? tot edictis legibusque probaverit? tot beneficiis usque adhuc ornaverit? Videant Viri isti sapientissimi, ne, quae in nos, intorquent tela, ea in ipsos recidant, si quis dicat videlicet ista legum interpretatione, qua utuntur illi, leges palam convelli, Reip. decreta labefactari.

(a) Const: 1635.

[b] Respons na dyskurs w Punkcie 4.

Quae.

Quaerere tamen libet, quid tandem est, cur istis hominibus Vil-nensis Academia malo esse videtur exemplo? Nempe Regia, inquit, Pontificiaque est auctoritate excitata. Hoc, vobis iudicibus, malo exemplo est? dicite, quaeso VV. Clar. Ipsamet Cracovientis Academia, cui tandem auctoritati suum debet ortum? non Regis Poloniae cum Romano conspiranti Pontifice? Reip: quidem universae lex, quae illam probaverit, nisi vehementer fallor, anno primum 1613, lata fuit.

Et si vero condendarum Scholarum Academiarumve ius atque auctoritas consensione omnium penes Principes Regesque sit, nec tamen Regnum, nec Reip. nostrae erga Romanam Sedem pietas atque religio negavit unquam, id ipsum ius, eamque auctoritatem, praecipua eximiaque ratione quadam, Romanis Pontificibus, nempe B. Petri Successoribus ac ipsius CHRISTI Vicariis convenire in primis. In eo vero non Polonia duntaxat verum Christiana Reip. id sentiebat semper. Hac certe auctoritate Benedictus XI. Heilderbergensem anno 1388. Academiam excitavit: hac Urbanus VI. Colonensem probavit: hac Bonifacius IX. Erfordensem & Ferrariensem multis beneficiis auxit: hac Urbanus IV, Clemens VI, Patavinam confirmavere: hac Martinus V, Scoticam, Rostochiensensem, Lovaniensem condidit: hac Alexander VI Valentiam; Urbanus VI Viennensem; Pius II. Lipsiensem olim Catholicorum, Salmanticensemve. Alexander V. Ingolstadiensem, Sixtus V. Graecensem. Gregorius XIII. Musipontanam, Innocentius IV, Nicolaus III. Martinus II. Parisinam ratas habuere (a)

Zamoscensis quoque Academia quantum Clementi VIII. debebat, voluit ad memoriam posterorum prodere Illustrissimus ejus Conditor Johannes Zamoscius, cum eam non aliud praeferre insigne voluit, quam quod e suo Zamosciorum, nec non Clementis ejusdem insigni conflatum esset. (b)

De Cracoviensi Academia ita testatur Miechoviensis lib. 4. *Casimirus missis notabilibus nuntiis ad Urbanum P. V. hujusmodi fundationem a Sede Apostolica admitti obtinuit, Jacobus Archi Episcopus Gnesnensis, per literas Apostolicas Commissarius designatus, praefatum Studium Casimiriese, seu Cracoviense confirmavit.*

Agnoscent igitur Regna omnia Pontificum in Academiis quoddam jus: quodve isti salvis Regnorum eorundem legibus, Academiarum causa decernunt: id Reges, Resque Publicae omnes, grato & reverenti acceptant animo. Quare de nostra quoque Religiosissima, CHRISTIQUE Vicariis obsequentissima Polonia Rep: non possumus non sperare; illam etiam Apostolicas SSmi Dni Nostri Clementis XII. pro Academia Leopoli excitanda literas (Potentissimo praesertim Optimoque Principe Augusto III. Rege hanc ipsam probante) eo, quo par est, loco habituram.

Historias, quae ad istam attinere causam videri cuiquam possint, ab annis centum, eoque amplius, ut repetamus, neque locus hic tempusque patitur, neque adeo res praesens poscit.

H

Joan-

[a] *Bullae Pontif. Annales Bzovii, Minderdorpium de Acad.*

[b] *Pieknorzecki w Księdze 2.*

Joannis Casimiri Edictum nequaquam esse abrogatum.

Nulla primum lex Regni exstat, quae illud abrogarit. Certe idem Edictum, totumque Academiae Leopoliensis negotium, eo ipso 1661. Anno. Varaviae in Generalibus Regni Comitibus, itemque rursus 1662. diligenter discussum disceptatumque fuit; quoniam tamen quidquam decretum sit, quo seu Edictum hoc abrogaretur, sed excitandâ Academiam interdiceretur. Considerabatur duntaxat concors omnium Nuntiorum Provincialium consensus ut hoc idem Edictum, nec non ipsa Leopoliensis Academia lege publica probarentur. Si Resp: illis Comitibus, quoniam hoc idem antiquare Edictum, tum excitandâ Academiam interdicere voluisset; quis eam prohibuisset, ne id lata sanciret Lex? Nihil sancivit? omnino nihil. Quid illud est igitur, quo id ipsum edictum abrogaverit? imo adeo, quid est, quo eidem vel tantulum derogaverit?

Edicta quoque posteriorum Regum neque derogarunt de illo quidquam, neque per leges Regni derogare potuerunt. Lex Regni est (quam supra quoque indicavimus) anno 1613. h's lata verbis. *Etsi secundum Leges aequitatemque ipsam, Privilegia contra Privilegia e Cancellaria nostra prodire non debent; tamen si hac in re cuiusdam aliquod praesudicium fieret; decernimus, quod talia Privilegia, posterius in praesudicium priorum data, NIHIL valere debent.*

Intercessionem etiam nonnullorum Provincialium Nuntiorum (noster Forum Manifestationes, Protestationesve Terrestrialium Legatorum appellat) nihil eidem Edicto derogant. Quippe ista sive intercessio ac interpositio, sive Manifestatio Protestatiove quemadmodum Decreto Tribunalis Regni, ita Edicto Regio nihil officit. Cum praesertim quibusdam, ut abrogaretur, intercedentibus, alii contra vel totidem, vel plures etiam, intercesserint, ne abrogaretur. Hac de re memoratam a nobis illam *Duorum Nobilium Virorum Dissertationem* legere, multum juverit. Illud quoque minime praetereundum hoc loco videtur esse, solius *Palatinatus Cracoviensis*, nec non *Terrae Haliciensis*, aliquos illo anno 1661. fuisse Nuntios, qui intercesserint: horum vero intercessioni longe plures e multis *Palatinatibus, Terrisque Russiae* Nuntios sese palam opposuisse, contrariaeque suas Intercessionem in Acta Publica Judiciorum, quae *Castrensia* vocamus, multis in urbibus retulisse. Ad istorum classem pertinere merito videntur, qui, quod rem tum in medio relinquendam censerent, prius illi contra Leopoliensem Academiam subscribere noluerunt sententiae.

Aiunt Cl. Dni Academici, sub Comitibus vel certe post Comitibus 1662 anni, omnium Nuntiorum nomine Intercessionem fuisse scripto proditam: at illud scriptum nihil continet, quod nostrae huic adversetur causae. Aiunt, Intercessioni eidem 33. subscripsisse Nuntios: eccur non addunt, plures centenis subscribere noluisse, imo adeo ei subscriptioni reclamasse?

Aiunt ultra CC. DD. Academici, ab Equestri Ordine factam fuisse potestatem Prli Rdo Dno Winkler, contra Leopoliensem Academiam agendi Romae. Querimus, hocce licuit? Licuitne inquam, seu Cracoviensi Academiae id agere, ut a paucis viris nobilibus fieret ea potestas

flas Universae Polonae Nobilitatis nomine; seu ipsismet illis paucis viris nobilibus, ut illud universi Equestris Ordinis mandarent nomine, de quo is ipse Universus Ordo non modo in consilium vocatus non fuit, non modo id nesciit, verum ne somniavit quidem? Nam ubi Universus hic Ordo huic edendo scito, huic ferendo edicto, conventum celebravit? Ubi, quando, itum est in suffragia? ubi quando, illa est auctoritas perscripta? Nec in comitiis, nec uspiam, nec unquam.

Norunt omnes quanta Equestris in Polonia Ordinis sit auctoritas, Efficere illis per Generalia Regni Comitata, quod libet, licet. Si libuisset igitur excitandâ Leopoli Academiâ interdicere; quidni eo ipso 1662. anno licuisset etiam? Id Ordo iste Amplissimus neque tunc, neque postea unquam fecit? cur ita? Noluit.

Rumorem spargunt CC. DD. Academici, Alexandrum VII. Romanum Pontificem, eo nixum postulato (quod erat paucorum scilicet, simulate tamen universorum nomine Romam deferrebat) Leopoliensis Academiae causam agi vetuisse Romae. Rumori huic fidem contendunt facere proferendis quibuldam literis, quas quispiam ex Illmis Rever. Sacerdotibus Romanis Vir gravis in primis & splendidus, Pontificis eiusdem iussu, ad Apostolicum in Polonia Nuntium perscripserit. Perscripserit. At ubi illae Pontificiae literae! Nuspiam. Earum duntaxat exemplum (quam certum, nemo dixerit) in ejus, qui scripsit, Familia asservari aiunt. Quanquam illud quoque exemplum, qui a se visum narrant, affirmant svaderi duntaxat iis literis, ut Rex suum de Leopoliensi Academia Edictum commodioribus reservet temporibus exequendum. Quae vero Joannis Casimiri, quam turbulenta scilicet, quam calamitosa fuerint tempora, propemodum nemo nescit.

Quod aliqui ex Equestri Ordine publicis contestati sint scriptis, Leopoliensem se Academiam nolle, neve excitetur, vetare; ei contestationi contrariam haud paulo plures ex eodem Ordine, idque in ipso adeo Cracoviensi *Palatinatu* fecere publice. Contestati sunt, inquam, publice, Academiam se istam velle, utque excitetur, optare. Erit, cum contestationes ejusmodi, in unum congestae corpus, si opus sit, in lucem prodibunt.

Edictum igitur Joannis Casimiri non modo abrogatum non est, sed confirmatum etiam. Si quid de illius auctoritate aliquorum Intercessionibus derogasse videantur (quanquam re vera derogarunt nihil) contrariae certe longe plurium Intercessionibus illud restituisse in integrum videri debent. Nec istae solum. Regium praeterea Assessorum Judicium, in quo haec causa in utramque est accuratissime disceptata partem, has ipsas Joannis Casimiri Literas esse legitimas, suamque obtinere vim, pronuntiavit. Ei Judicio per se quidem Ill. DD. Academici non adfuere: qui tamen eorum tum acerrime tuebantur causam, quam multi & quam potentes adfuere!

Sed quod maxime ejus, quo de agimus, Edicti auctoritatem obfirmat, Regia est Augusti III. auctoritas. Hic, hic Princeps Maximus novo suo Edicto vetus illud & ratum habuit, & quod eo decerneretur, ad exitum deduci voluit.

Sed ad extremum, quod ab omnibus expendi cupimus, illud est: Sedes Apostolica, pro Paterna in omnes facilitate, probat, habetque rata omnia, quaecunque Rex, Resve Publica, aequitate salva, seu decernunt, seu petunt. Vicissim igitur, quod Rex Optimus, quod summus Christi-

anorum in terris Pater, probant, concedunt, cupiunt; quis erit, cui non aequum, non laudabile, non sanctum videatur, ut probet, ut concedat, ut cupiat etiam Polona Resp: Polona, inquam, id est ea, quae quum suorum Regum observantissima, tum vero in Christi Vicarios Romanos Pontifices religiosissima semper fuerit? cum praesertim, quod poscitur, nullis Patriis repugnet Legibus? nihil inclýtarum, Cracoviensis, & Zamo-scensis, Academiarum juribus? Cracoviensis certe Academia, quem ad modum ante hanc Nöstram Leopoli ex itatam, erat semper *veluti pretiosa Margarita* (iterum enim ac iterum hoc de illa praedicandum cenlemus) quem admodum erat *studium Generale, Fons irriguus, de cujus plenitudine hauriant universi, Mater & Magistra scientiarum*; ita deinceps quoque semper erit. Nos vero, nos omnes erimus, qui eam *Academiarum Principem*, agnoscemus, praedicabimus, venerabimur.

Ad M. D. Gloriam.

BIBLIOTHECA
UNIV. IACELL.
CRACOVENSIS

non
dat,
um
nos
tur,
no-
ad
iosa
us)
dine
per
no-

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025770

